FRICK ART REFERENCE LIBRARY
3 1072 00359721 0

1942

fo
N6995.U5
S645
1943

N6995
.U5
S645
1943

КАТАЛОГ
АЛЬМАНАХ

III ВИСТАВКИ СПІЛКИ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ 1942

ЛЬВІВ
1943

Frick Art Reference Library

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
У ГЕНЕРАЛЬНОМУ ГУБЕРНАТОРСТВІ
СПІЛКА ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ
МИСТЦІВ У ЛЬВОВІ

ВИСТАВКА
ПРИСВЯЧЕНА 25-РІЧЧЮ
ЗАСНУВАННЯ
КИЇВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ
МИСТЕЦТВ

Комітет виставки: М. Дмитренко, С. Гординський, А. Малюца. — Редакційна колегія: др І. Іванець, С. Гординський, М. Дмитренко, Е. Козак. — Обкладинка: М. Бутович. — Оформлення і ініціяли: М. Левицький. — Фото матеріяли: В. Пронь, Л. Велєжинський.

90054/h. — Z. K. W. III. — 31850. — 500.

FRICK ART REFERENCE LIBRARY

in memory of

Paul G. Pennoyer Jr.

1925–2010

TRUSTEE OF THE FRICK COLLECTION

1974–2002

ВСТУПНЕ СЛОВО

Виставка, улаштована Спілкою Праці Українських Образотворчих Мистців при Українському Центральному Комітеті, є третьою з ряду впродовж останнього року.

Завдання її — дати перегляд української образотворчої, мистецької і організаційної, праці Спілки для розбудови нашого мистецтва під сьогочасну пору.

Мета, яку поставила собі Управа Спілки, це поглибити зв'язок українського мистецтва з актуальними потребами життя народу, творчо скріпити процес розбудови українського образотворчого мистецтва, поглиблювати його національний характер.

Іде нам про те, щоб дальший його розвиток поставити на тверду основу професійного вміння, поглибленої мистецької культури, широких заінтересувань, беручи під увагу, що кожне високоякісне мистецтво буває цінне і цікаве передусім своїми расовими і національними притаманностями.

Беручись до цих завдань, Управа Спілки постановила визначити низку премій за найкращі твори композиційного (не етюдного) характеру, які створено не раніше 1941 р.

При цьому вирішено, що спеціяльне жюрі для визначення нагород, в яке входитиме від Управи Спілки тільки один представник, не буде при розгляді творів давати переваги якомусь одному мистецькому стилеві чи напрямові, а буде розглядати твори передусім з боку їх високоякісности і досконалости та їх українського духа й характеру. Також, як це оповіщено в окремому, розісланому мистцям перед виставою комунікаті, сюжетно твори можуть бути найрізнородніші, отже з ділянок: історії, баталістики, побуту, портрету, краєвиду та ін.

61443054 9

Почин Управи Спілки, яка виділила для нагород від себе суму 6.000 зл., піддержали українські громадські і культурні установи: „Українське Видавництво" сумою 3.000 зл., „Центросоюз": 1500 зл., „Маслосоюз": 1500 зл., „Народна Торгівля": 1000 зл., „Центробанк": 1000 зл., УГАС: 1000 зл., „Об'єднання Українських Купців": 1000 зл., „Українське Народне Мистецтво": 500 зл., „Дністер": 500 зл.

Із зібраних фондів Управа Спілки визначила три нагороди, кожна з трьома преміями:

НАГОРОДА ЗА МАЛЯРСТВО

I. премія	*3.000*	*зл.*
II. „	*2.000*	„
III. „	*1.000*	„

НАГОРОДА ЗА РІЗЬБУ

I. премія	*3.000*	*зл.*
II. „	*2.000*	„
III. „	*1.000*	„

НАГОРОДА ЗА ГРАФІКУ
уфундована „Українським Видавництвом"

I. премія	*1.000*	*зл.*
II. „	*600*	„
III. „	*400*	„

Нагороди будуть признані ще перед закриттям виставки, так, що нагороджені твори можна буде ще оглядати на виставці.

На виставку надіслало разом 88 мистців понад 700 малюнків і 60 різьб. Жюрі виставки, в складі д-ра І. Іванця, проф. М. Бутовича, С. Гординського, М. Дмитренка, Е. Козака, С. Литвиненка і д-ра М. Драґана, вибрало на виставку разом 303 твори з ділянки малярства, різьби і графіки, що належать 69 мистцям з краю й закордону. Зрозумілі умови воєнного часу були причиною, що не всі мистці могли творчо попрацювати і тим самим узяти участь у виставці.

Отак Альманах являється переглядом творчости передусім тих мистців, що були найбільш активні в 1942 р.

З тієї причини жюрі прийняло на виставку праці кількох замісцевих мистців, старші, як за два останні роки, тільки винятково, з тим, що ті твори преміовані бути не можуть.

За Управу Спілки Праці
Українських Образотворчих Мистців
д-р Ів. Іванець.

окладений на грані Заходу і Сходу, Львів відіграв досі в українському мистецтві своєрідну ролю, як осередок, що притягав до себе різні мистецькі сили, які в ньому перехрещувалися.

Правда, для цього Львів мав уже, потрібну для такого мистецького середовища, культурну традицію, — але ж сам факт щораз динамічнішого розвитку мистецтва в Галичині міг би дивувати: у Львові довгий час не було навіть якоїсь мистецької школи, яка виховувала б мистецьку молодь, а ті нижчі, що існували донедавна, були неукраїнські і, поза початковим знанням мистецького ремесла, нічого більше не давали. Всім відомо, яке значення має можливість мистецьких зустрічей, виміни гадок, взаємної критики, словом — мистецька атмосфера, відповідний мистецький клімат, без якого не цвістимуть шляхетні квіти мистецтва. Всього того Львів майже не мав. А все ж таки, мистецтво ішло в ньому вперед, — один з доказів того, що, не зважаючи на все, українська культура молода, що вона жива, здорова, експанзивна.

Також політичні умови, серед яких довелося жити українському народові, немало причинилася до того, що Львів став значним мистецьким осередком. Московський кордон, і царський і большевицький, розривав одноцілість розвитку української культури, і мистецтво, залежно від часу й обставин, шукало собі, то тут, то там, кращих умов для того розвитку. Культурно-духова виміна між східними і західними землями — дуже характеристичне явище, і воно проявилося саме найвиразніше в мистецтві. Такі яскраві постаті українського мистецтва, як галичанин Касіян або Бойчук, що створив свою школу монументалістів на Придніпрянщині, і придніпрянці Новаківський, Холодний, Ковжун, що запліднили творчо мистецтво галицьке, доказують це найкраще. Сучасникам, може, бракує ще відповідної перспективи для достатньої оцінки цього, незвичайно великого культурного значення, явища, але це факт, що така виміна по лінії Схід-Захід була завжди переломова для української образотворчости.

Сучасні українські мистці в Галичині, що виконують почесний обов'язок продовжувати далі розвоєву лінію українського мистецтва, мають уже за собою багатий досвід попередників. Бо розвиток сучасного мистецтва, мистецтва останніх десятиріч, був би неможливий без їх піонерської праці, виконуваної нераз серед цілковитого незрозуміння їх оточення серед скрутних матеріяльних умов і трагічної самотности. Сьогодні, коли мистецтво пливе більш-менш унормованим річищем, коли його творці — це активні і потрібні члени загальнонаціональної збірноти, коли росте нова мистецька молодь, — не можна поглянути з увагою взад, на ті етапи, що ними доводилося проходити всьому українському мистецтву, зокрема ж у Галичині.

Ось погляньмо в минуле на які тричверті століття взад. Скільки то національних одиниць, і то найталановитіших, не маючи змоги знайти собі серед рідного оточення відповідного поля, на якому могли б розвинути свій талант і сили, пропадало для нас на те, щоб блистіти і збагачувати чуже мистецтво! Не в однині, а в множині можемо казати про Рєпиних, Бодаревських, Литовченків, Ґе, Пимоненків та ін., що ввійшли в історію російського мистецтва (не згадуючи ще давніших — Лосенка, Боровиковського, Левицького, Мартоса), і, з другого боку, Ю. Коссаків, Гадзевичів, Яхимовичів, що збагатили своєю творчістю мистецтво польське та інш. Трагедія була в тому, що, скажім, Яхимович, знаменитий декоратор цісарської опери у Відні, імовірно таки не мав би що робити, хоч би і хотів, в українських умовах, де наші театри, тоді навіть без власного будинку, мандрували по краю і щойно починали виходити зі стану примітиву. Тому саме на тлі цієї культурної втечі набирає такої великої важливости мистецька творчість тих мистців, що яскраво окреслили національнні риси свого мистецтва. В цьому було, у Східній Україні, велике значення малярства Шевченка, Трутовського, Васильківського та інших, а в Галичині — піонерська праця Корнила Устіяновича та Івана Труша.

Устіяновичеві (1839—1903) на галицькому ґрунті належиться осібна сторінка. Вічно незадоволений, експанзивний, поривний, наче людина давнього ренесансу, він, силою галицьких

культурних умов, мусів ставати всебічним. Діставши солідну мистецьку освіту у Віденській Академії Мистецтв, він почувався передовсім малярем, і в малярстві залишив нам свої найбільші і найширше задумані твори („Мойсей" у Преображенській церкві у Львові). Та одночасно, крім портретів, історичних картин, стінописів, карикатур, він був і поетом, і декляматором, і різьбярем, навіть, кажуть, проєктував літальну машину... Фраґменти Устіяновичевого щоденника, опубліковані кілька років тому М. Голубцем, це документи одного життя, що хотіло бути великим і трагічно змагалося саме з собою та зі своїм оточенням. Побіч Устіяновича треба згадати другого його визначного сучасника — Теофіля Копистинського (1844—1916), доброго майстра академічного типу, що дав цікаві малюнки на гуцульські та історичні теми. Заслугою і Устіяновича і Копистинського залишиться те, що вони зробили перші кроки в напрямі створення національного мистецтва, спочатку бодай сюжетно.

Це прямування кидається відразу ввічі, коли поглянемо хоч би на залю старого галицького малярства в Національному Музеї у Львові: з різних малюнків різних мистців повіває подекуди ще примітивом, але видко вже виразно, як умовний, панівний тоді в европейському мистецтві, академізм починає набирати своєрідного, українського офарблення. Воно спотужнюється, яскравішає з тим, як ми переходимо хронологічно до все новіших заль Національного Музею, до щораз новішого мистецтва.

Перші виступи Івана Труша (1869—1941) зв'язані із заснуванням у Львові в 1898 р. „Товариства для розвою руської штуки". На першій і другій виставці того Товариства, улаштованих у 1898 і 1900 р., можна було зустріти таких мистців: Устіянович, Пилиховський, Івасюк, Панкевич, Труш, Пстрак, Новаківський, Манастирський, Копистинський, Курилас та ін. Як бачимо, були там і мистці старих шкіл, академічного напрямку, і — молодь, яка, побувавши на заході та вдихнувши дещо з тих нових подувів, що хвилювали тодішнє европейське мистецтво — передусім реалізм та імпресіонізм — починала виробляти собі вже інший погляд на мистецтво. Тож не диво, що Труш, обговорюючи першу виставку, відразу підкреслив у ній переважно академічну умовність і відірваність від життя; не було там, як писав він, ні одного національного типу, ні одної сцени з народного життя, ні навіть краєвиду.

Більш цехово-купецький, як мистецький, напрямок Товариства привів до того, що вже на третій виставці не було ні Труша, ні Новаківського, які ставили проблеми мистецтва більш в індивідуальну творчу площину. Був це природний шлях кожної нової

молодої ґенерації, що, звичайно, проявляє себе спочатку перш за все запереченням попередньої. Але це нічим не зменшує значення інших мистців, які, хоч і не поривалися шукати чогось нового, були добрими майстрами у своєму мистецтві, тимбільш, що й вони формували упродовж довгих років естетичний смак громадянства. Згадати б лиш таких незвичайно популярних мистців, як Панкевич, один із піонерів української нової графіки (Франкові „Акорди"), Івасюк, автор „В'їзду Хмельницького до Києва" — ще й досі найпопулярнішого українського історичного малюнка, Манастирський і Курилас, широковідомі передусім своїми ілюстраціями, два до наших днів активні мистці, та ін.

Значення Труша було в тому, що він перший вніс у галицьке малярство імпресіонізм, а з ним новий, свіжий погляд на природу. Здобувши свою мистецьку освіту в Кракові і Мюнхені, він пішов за майстром українського пейзажу Станіславським та шукав перш за все ліричного виразу української природи. Незвичайно активний, він причинився до першої великої і справді мистецької виставки нового українського малярства в 1905 р. Улаштувало її в сальонах Лятура, закладене Трушем і проф. М. Грушевським, „Товариство прихильників української літератури, науки і штуки". Важливе було те, що на тій виставці, крім галичан: Труша, Манастирського, Панкевича, Сосенка та Бойчука — були виставлені твори й придніпрянців: Бурачека, Масляникова, Красицького, Жука, Макушенка та ін. Використовуючи зацікавлення мистецтвом, почав Труш видавати й мистецький журнал „Артистичний Вістник", якого вийшло 10 чисел. Все те робив він серед досить примітивних культурних умов, серед оточення, яке розуміло мистецтво тільки як ілюстрацію. Про ті умови, серед яких йому доводилось виступати, міг би найкраще посвідчити факт, що, з нагоди першої його виставки, „Літературно-Науковий Вістник" не мав до кого звернутися за фаховою рецензією і писав її — неукраїнський мистець...

Тимчасом з Академій Кракова, Мюнхену, Відня, Парижу почала повертатися мистецька молодь, що приносила завжди щось свого і нового. В творчості Модеста Сосенка, Михайла Бойчука, Олени Кульчицької, Івана Северина — риси національного мистецтва проявлялися вже зовсім виразно; вони посягали свідомо і до української образотворчої традиції, і до народного мистецтва, і до нового побуту і типу. Важливе те, що вони у своїй творчості, бодай у мініятюрі, віддзеркалювали загальний мистецький рух сучасної Европи, знищуючи тим самим загумінковість та провінційну відірваність галицького мистецтва. Про Бойчука можна навіть сказати, що він із своїм неовізантинізмом стояв в аванґарді

тодішнього европейського мистецтва разом з Дереном, Пікассом та ін., — мистцями, що в першому десятиріччі нашого століття почали велику мистецьку революцію.

Олекса Новаківський (1872—1935) був одним з тих індивідуалістів, що хотіли творити більш „для себе" і що замикалися в своїй робітні, викликуючи тим навколо своєї особи своєрідну леґенду. Яскравий, з нахилом до символізму і візіонерства, що так добре достосовувалися до психічних настроїв років світової війни, він мав у своїй мистецькій вдачі багато з того, що ми звикли окресляти діонізійським характером. Був у його мистецтві, так мало притаманний галицьким мистцям, розмах і відвага пориватися на великі твори, на складні композиції з глибшою думкою, в яких він хотів символізувати буття народу. Ця деяка „літературність" його мистецтва в час, коли мистецтво шукало назагал більш чистого і безпосереднього плястичного вислову, дуже прикметна для його творів. Найціннішою рисою його творчости залишається велике драматичне напруження, деколи аж трагічне, — риси, що взагалі рідко трапляються в українському мистецтві. Визнаний спершу чужою, польською, критикою в Кракові, Новаківський щойно в 1919 і 1921 р. виступив у Львові з власними виставками, що зробили велике враження і висунули його на чоло тодішнього мистецтва в Галичині. Не диво, що скоро до нього почала стягатися з усіх сторін жадібна знання молодь. Мистецька школа, яку він вів упродовж майже десяти років, має свою сторінку в історії галицького малярства і про неї скажемо трохи ширше далі.

Тимчасом світова війна, а за нею революція і визвольні змагання мали свій переломовий вплив на формування і дальші шляхи українського мистецтва по цей і той бік Збруча.

Центральним пунктом і найбільшою подією для українського мистецтва було заснування в Києві Української Академії Мистецтв. Там, на Придніпрянській Україні, розмежування українського мистецтва від російського, завдяки праці Васильківського, Сластьона, Мартиновича, Ждахи, Їжакевича, Красицького, набрало міцної підстави. Будівлю українського мистецтва почали на ній здвигати всебічні, озброєні справді европейською

мистецькою освітою та знанням, мистці, такі, як Василь Кричевський, Олександер Мурашко та ін., що виступали на низці мистецьких виставок, передусім після першої революції 1905 р. Участь галичан — Кульчицької, Труша, архітекта Лушпинського — на тих виставках надавала їм всеукраїнського характеру, і цього не могла не підкреслити російська преса. Коли в грудні 1917 р., отже якраз 25 літ тому, український уряд заклав Академію Мистецтв, зараз знайшлися для неї і висококваліфіковані мистці-професори і студенти, яких передше підготовляла мистецька школа Мурашка і Мистецько-Промислова Школа. Почалася праця, повна ентузіязму, притаманного пробудженій і звільненій нації, в творчості проявилися гармонійно і нові впливи, і сильна українська образотворча традиція, словом — українське мистецтво показало своє власне, яскраве, висококультурне обличчя. Український мистецький з'їзд і ретроспективна виставка українських мистців у Києві в 1918 р., хоч, через воєнні дії, були обмежені майже до самого Києва, показали те українське обличчя національного мистецтва в усій його повноті.

На фотографії з часів існування Київської Академії Мистецтв бачимо навколо проф. Михайла Грушевського мистців-професорів Академії: Нарбута, В. і Ф. Кричевських, Бойчука, Маневича, Мурашка, Бурачека, міністра освіти Стешенка. З них Юрій Нарбут може найглибше, найбільш по-сучасному підійшов до використання української національної традиції і показав її в таких блискучих формах, що українська графіка стала відразу в ряді світових. Це не пуста фраза — вистане навести хоч би такий дрібний факт, що коли у Франції в 1930 р. появилися нові і невдалі з мистецького боку французькі банкноти і поштові значки, то французькі мистці, протестуючи в пресі проти них, репродукували саме банкноти і поштові значки Нарбута, як зразок довершености, до якої повинні змагати і французькі графіки. Нарбут відразу вніс в українське мистецтво риси своєрідної панськости, можна б сказати — навіть українського „імперіяльного" стилю, і для того він недаремно нав'язував свій стиль до пишного козацького барокка.

Побіч Нарбута велику ролю відіграли й усесторонні брати Кричевські, і Бойчук, не тільки своєю мистецькою творчістю, а й тим, що вони виховали нову генерацію українських мистців, — виховали їх на основах справді національного формою і змістом українського мистецтва.

Свої оживні промені кинула Київська Академія Мистецтв також і на Галичину. Вихід на еміґрацію численної української інтеліґенції, між нею і мистців, спотужнив дуже значно розвиток

мистецтва галицького, показав йому нові ідеали і форми, дав йому ширший віддих і свіжі соки національної молодости, без якої немає справжнього розвитку мистецтва.

Правда, в Галичині мистецтво також шукало нових форм вислову. Найбільш активні мистці брали участь у формуванні ідейного та культурного обличчя Українського Стрілецтва: Курилас, Кульчицька, Іванець, Ґец, Назарак, Буцманюк та ін. зафіксовували в живих картинах сучасну їм історію, але справді нове показала в Галичині щойно, зорганізована заходами проф. Петра Холодного і Миколи Голубця, перша виставка „Гуртка Діячів Українського Мистецтва" у Львові в 1922 р. На ній, побіч галичан — Кульчицької, Новаківського, Коверка, Геца та ін. — виступили відразу з власним мистецьким обличчям еміґранти Петро Холодний, Василь Крижанівський, Павло Ковжун, Роберт Лісовський, Микола Бутович, Леонід Перфецький та інші — переважно молодь, вихована в атмосфері Київської Академії Мистецтв.

З них Петро Холодний (1876—1930), що виступив відразу як досвідчений майстер, сягнув глибоко до основ української образотворчої традиції, до її монументально-візантійських підстав і перетопив їх з сьогочасною, новою формою у справді новий український образотворчий вислів. Статичності та спокоєві його мистецтва протиставилася і наче доповнила його група інших молодих мистців, динамічних, яких уже заторкнули подуви тодішнього західно-европейського футуризму та експресіонізму, але що також були поєднані із старою українською образотворчою традицією. Ту буйність і динамізм найкраще було видко в графіці, яскравій, пишній своїми, переважно барокковими, формами, небаченими до того часу в Галичині.

Чотири виставки „Гуртка Діячів Українського Мистецтва" в рр. 1922—26 були доброю маніфестацією українського національного мистецтва, тимбільш, що Микола Голубець, використовуючи зацікавлення мистецтвом, почав видавати спеціяльний журнал „Українське Мистецтво", де саме, як головну проблему, покладено національне мистецтво, його традиції, форми, зміст. Низка статей таких авторів, як Голубець, Січинський, Залозецький, Ковжун, Андрієвський та інші, широко поставили це питання. А все ж, при всьому зацікавленні мистецтвом, той журнал утриматися не міг і вийшло його всього 4 числа. Мистецтво, яких палких прихильників воно тоді не мало б, не стало в той час іще настільки популярним, щоб увійти в маси так, як воно на наших очах входить щораз більше сьогодні.

Вже на IV виставці ГДУМ не було декого з молодших. Нові подуви західно-европейського мистецтва, які знайшли собі при-

хильників серед молодших мистців, не давали їм змоги перебувати в однім згуртуванні з мистцями, що розуміли мистецтво більш статично. Справа була в тому, як підходити до нашої образотворчої традиції — чи переймати її механічно, стилізувати новий зміст у старих формах, чи, навпаки, оновити його тими новими напрямами, що пульсували в тодішньому европейському мистецтві. Отак між рр. 1926—31 повстала до деякої міри порожня мистецька просторінь, не виповнена ніякими більшими мистецькими виступами.

Але в той час, і дома, і закордоном, підростала нова мистецька молодь. Мистецька Школа, яку вів у своїй робітні О. Новаківський, гуртовала все досить значну, як на галицькі умови, скількість молоді, що починала ставити під його доглядом свої перші мистецькі кроки. Після закриття Українського Тайного Університету, якого відділом та школа була, вона, за допомогою Митрополита Андрея гр. Шептицького, усамостійнилася. Мистецька молодь діставала в ній основне знання; через ту школу Новаківського перейшли в різних часах такі відомі сьогодні у Галичині мистці, як Перфецький, Зарицька, Смольський, Плешкан, Чорній, Мороз, Гординський, Дядинюк, Луцик, Малюца, Рудакевич, Козак, Ласовський, Нижник, Ґебус-Баранецька, Козакевич-Дядинюк, Левицький та ін.

Одночасно в Академіях Кракова, Варшави, Праги, Берліну, Парижа — вчилася і виростала нова молодь, яка приносила з собою нові, нераз крайно-модерні погляди на мистецтво, на методи його творення та його завдання і потреби. Ці нові сили й оформилися 1931 р. в „Асоціяцію Незалежних Українських Мистців" — звану коротко АНУМ.

В европейському мистецтві того часу існував цілковитий хаос, типовий усім пореволюційним періодам. По великій мистецькій революції імпресіонізму, експресіонізму, а пізніш кубізму, піддано в сумнів усю природу мистецтва і його творення. Нові вартості ще не оформилися, хоч уже виразно давався відчувати зворот до великих зразків минулого світового мистецтва. Так, наприклад, в Італії колишні найзавзятіші футуристи, ось як Северіні, ставали на шлях клясичности. Але їх вела велика куль-

тура й образотворча традиція, якої вони не потребували навіть шукати; інакше було в українському мистецтві, де така традиція була загублена, де її треба було щойно відкривати. Через те деякі українські мистці, живучи стало за кордоном, без зв'язку з рідною землею та оточенням, попадали надто під чужі впливи. Вся та різнородність прямувань зосереджувалася, разом з місцевими мистцями, тісніше зв'язаними з рідним ґрунтом, на мистецьких виступах у Львові і творила своєрідну мозаїку українського мистецтва, в якому перехрещувалися найрізнородніші українські і чужі впливи. Дехто з цього приводу говорив навіть про кризу українського мистецтва разом із мистецтвом загальноевропейським.

Сьогодні, з перспективи років, можемо дивитися вже спокійніше на ті всі мистецькі явища. Коли брати мистецтво тих років, як цілість, то знайдемо в ньому і багато справді творчого, потрібного, і, з другого боку, доривкового і поверховного. Залишається все ж таки факт, що мистецтво тих років, творене українськими мистцями, мало вже такий широкий діяпазон, що в ньому вміщалися найбільші супротивності. Те, що було в ньому справді творче, залишилося, а все інше відпало, і за тим ніхто сьогодні не жалує.

Сама Асоціяція Незалежних Українських Мистців проявила незвичайно велику активність. Від 1931 до 1939 р. влаштувала вона більш як десять виставок, збірних та індивідуальних (Грищенко, Глущенко, Кульчицька, Ґец). На збірних, передусім І-ій, брали участь і запрошені французькі та італійські мистці з такими голосними на той час іменами, як Дерен, Пікассо, Северіні, Тоцці та ін. Одночасно, починаючи з 1932 р., почав появлятися заходами Асоціяції окремий мистецький журнал „Мистецтво", в якому подано низку сильветок українських і чужинних мистців, статті про різні стилі та напрями, починаючи від візантійської ікони і футуризмом скінчивши. Крім цього появилася окремо серія мистецьких монографій та альбомів з текстами українською й одною з чужих мов. До цього треба іще дочислити організовані виступи на різних чужинних виставках та численні доповіді і дискусії, на яких обговорювано усякі проблеми українського і світового мистецтва. Цією діяльністю заповнила Асоціяція майже ціле десятилісся, встигнувши навіть виховати під своїм впливом немало молодого мистецького активу. Мотором АНУМ був передовсім Павло Ковжун, що часто, нераз зі шкодою для своєї чисто мистецької праці, віддавав багато часу для видавничих справ та організації, змінюючи своє гостре перо графіка на перо критика і теоретика.

Крім АНУМ, існували ще й інші мистецькі об'єднання, а радше гуртки. Таким був гурток „Руб", складений з колишніх учнів О. Новаківського в 1932 р. Того року гурток улаштував у залях Наукового Т-ва ім. Шевченка свою виставку і незабаром випустив свій мистецький альманах „Карби". У ньому звертають увагу передусім нариси покійного поета Б. І. Антонича на теми національного в мистецтві.

Близько до мистців стояло „Українське Товариство Прихильників Мистецтва" (УТПМ), організація більш громадського характеру. Вона улаштувала кілька збірних виставок та одну індивідуальну — посмертну О. Новаківського, який завжди бував осередком зацікавлення на всіх виставках УТПМ. Близько до того товариства стояв історик мистецтва Др. В. Залозецький, який принціпіяльно поборював нові течії в українському мистецтві. У велику заслугу УТПМ треба покласти те, що воно зайнялося допомогою для молодих талантів, які вчилися мистецтва.

Крім тих об'єднань, існував іще у Варшаві мистецький гурток „Спокій", що улаштував низку мистецьких виставок у Варшаві і на Волині. З-між мистців того гуртка звертали на себе увагу передовсім П. Холодний-син, П. Мегик і графік Н. Хасевич.

Осередки українських мистців були і закордоном. Найактивніший був у Празі, він гуртувався навколо української Плястичної Студії, що за 20 років своєї праці видала ряд мистців, яких імена в Галичині були відомі українському громадянству через виставки АНУМ. У Празі працював також майже увесь час один з найчільніших сьогочасних українських мистецтвознавців, Др. В. Січинський. Українські мистці працювали або вчилися також у Берліні (Ємець, Масютин), і, передусім, у Парижі, де їх бувало до 2 десятків, завжди поповнювані новою молоддю, яка приїздила до нього вчитися мистецтва. Творчість „парижан" була в Галичині добре відома з численних виставок.

Десятиріччя 1930—39 у Галичині мало в українському мистецтві, при всьому його розмаху, також і дошкульні втрати. З самого початку помер В. Крижанівський, потім Холодний, Новаківський, а, напередодні війни, Ковжун — чотири найяскравіші мистецькі індивідуальності того часу в Галичині. Але одночасно молодь, вихована теж і ними, почала ставити в мистецтві щораз сміливіші кроки.

Вся та мистецька активність розвивалася у незвичайно важких економічних умовах колишньої передвоєнної Польщі, коли то на міжнародному терені вже назрівали події, що мали струснути всією Европою.

З приходом большевиків різко змінилися умови праці українських мистців. Організаційні форми, такі, як вони були дотепер, знесено, і згуртовано всіх мистців, не лиш українських, але й польських та жидівських, в одне об'єднання — „Спілку Радянських Художників України", Оргкомітет у Львові. Одночасно большевики, потребуючи мистців для своїх пропаґандивних цілей, підчинили їх собі тим способом організації та перевели мистецьку працю більш на виробничий лад, як і все в совєтській державі. На пропаґандивні замовлення не жалувано коштів: хто тільки хотів і щонебудь умів, міг цілими серіями продукувати погруддя чи портрети „вождів", емблеми та лозунґи... Ясно, що в таких умовах проблема українського національного мистецтва не могла явно існувати; на Східній Україні давно вже зліквідовано одну з найвизначніших постатей нового українського (і европейського) малярства — Михайла Бойчука, і в останніх роках тільки „викінчувано" залишки „бойчукістів", знищуючи фізично такі постаті нового українського мистецтва, як Седляр, Падалка, Гвоздик, Налепинська-Бойчук та ін. З маніякальною впертістю винюхувала Москва в творах українських мистців сліди „бойчукізму", що його, за словами совєтської критики, мав винайти сам Митрополит Шептицький... З погляду творчого — майже два роки московської окупації на західних землях у мистецтві нічим великим не проявилися, хоч, організаційно, большевики намагалися мистецький рух поставити широко, улаштовуючи більш як 15 пропаґандивних виставок у Львові, Станиславові, Києві і навіть у Москві.

Єдиною користю для українського мистецтва було те, що знову змогли зустрінутися цього- і тогобічні українські мистці, змогли обмінятися поглядами і досвідом, при чому галичани так, як було й давніше — за Новаківського, Холодного, Ковжуна та ін. — змогли не одного навчитися у своїх східно-українськихх товаришів пензля, передусім більш професійного підходу до справ мистецької творчости, розмаху і великого формату. Було це зовсім зрозуміле явище, бо тогобічні українські мистці були майже всі з закінченою академічною освітою, до того ж виростали вони серед української стихії, якої „осідлати" не змогло і більш як

двадцятилітнє большевицьке панування в Україні. Зустріч цього- і тогобічних українців була важлива передусім тому, що в українському мистецтві навіть під большевиками пробивався яскраво національний елемент, якого вони, не зважаючи на всі свої зусилля, не змогли викорінити ані звести до примітивного „народного" мистецтва. Так і вчувався в українському мистецтві колишньої підсовєтської України той живий струм, що ним натхнула його Київська Академія Мистецтв із часів національного зриву, вплив якої на все українське мистецтво творить для себе окрему епоху.

Большевики, правда, зайнявши Київ, переіменували її на „Художній Інститут", з архітектурним, малярським, поліграфічним, різьбярсько-керамічним та педагогічним відділами, — але ж професорський склад залишився далі в двох третинах український. Хоч і відійшов застрілений Мурашко, помер трагічно Нарбут — але такі мистці-малярі і графіки, як брати Кричевські, Бойчук, Налепинська-Бойчук, Козік, мистецтвознавці Щербаківський і Макаренко запевнювали далі відповідний високий рівень навчання в українському дусі. Праця та, щодалі, то ставала важча, бо саме на національне мистецтво ішла найбільша нагінка совєтської офіційної критики. Вистане згадати, що всі, які не були в підсовєтській Україні мистецькі журнали, як своє головне завдання в критиці мусіли ставити боротьбу з „націоналістичним мистецтвом і мистецтвознавством". Найсильніші удари ішли проти мистецької спадщини Нарбута і проти Бойчука; але навіть у тих журналах, напр., у великому „Образотворчому Мистецтві", вдавалося просувати численні репродукції тих мистців, ніби на те, щоб доказати їх „куркульський (чи гетьманський) націоналізм".

Сам гострий зворот у мистецтві України до так зв. соціялістичного реалізму не був би шкідливий, бо, врешті, до реалізму поволі поверталося і мистецтво Західної Европи. Справа в тому, що висунувши на перший плян у мистецтві тематику, совєтська влада в Україні змогла краще прибрати до своїх рук українських мистців та краще їх контролювати. Правда, данину тому „соціяльному реалізмові" треба було українським мистцям сплачувати, і то дорого, — але українське мистецтво було вже засильне культурно і кількісно, щоб це могло підтяти його основи. Це засвідчила найкраще мистецька молодь, з доброю мистецькою освітою і захоплена бажанням творити якраз національне мистецтво у всій його ширині та складності. Дехто з цієї мистецької молоді залишився, після відходу большевиків, у Галичині і відразу включився творчо в мистецький фронт західного мистецького осередку — Львова.

На цьому місці слід іще згадати, що, з приходом большевиків, у Галичині частина мистців еміґрувала на захід, передусім до Кракова. Вони включилися в Кракові в мистецьку організацію „Зарево", складену з колишніх студентів Краківської Академії Мистецтв. Серед непригожих матеріяльних умов (довгий час життя в таборах) не виступила та група з якоюсь власною виставкою; все ж таки її члени оформлювали всі українські культурні виступи в Кракові і, зокрема, деякі з них виїздили до Райху виконувати різні німецькі державні замовлення в ділянці мистецтва.

У перших днях після відходу Москви, українські мистці вернулися до своїх первісних мистецьких форм організації — на національному принципі. Так повстала „Спілка Українських Образотворчих Мистців", яка й репрезентує сьогочасне українське мистецтво на своєму терені. Зорганізувавшись на основах об'єднання кваліфікованих мистців (членів і кандидатів у члени), — Спілка обрала правильний шлях об'єднання мистецьких сил, ліквідуючи в той спосіб довоєнне роздріблення по окремих організаціях чи гуртках, залишаючи конкуренцію тільки в ділянці творчій. Одночасно йдуть заходи об'єднати навколо львівської централі мистців, розсипаних по всьому ГГ, у відповідних окремих секціях. Це важливе настільки, що вже й на провінції перебувають численні мистці та ведуть свою працю різні мистецькі школи. Підпорядкування Спілки організаційно найвищій українській установі в теперішньому ГГ — Українському Центральному Комітетові, робить з неї організовану клітину загально-українського культурного і громадського життя.

Зараз у перших місяцях своєї праці організувала Спілка виставку своїх членів, що пройшла з добрим успіхом, моральним і матеріяльним — згадати б тільки, що більш як дві третини виставлених малюнків та різьб закуплено. Брало на тій виставці участь 35 мистців, що виставляли в відділах малярства, графіки і різьби. Незабаром після тієї виставки — влаштувала Спілка „Виставку 4-ьох": О. Новаківського, П. Холодного, І. Труша та П. Ковжуна, що дала ретроспективний перегляд творів тих

чотирьох українських майстрів, яких творчість так тісно зв'язана зі Львовом і Галичиною. Тепер оце виступає Спілка з новою виставкою своїх членів та мистців з інших мистецьких осередків.

Вже на першій виставці Спілки, що мала трохи випадковий характер щодо добору праць, які годі було мистцям у короткому часі існування нової Спілки підготовити, — виникла гостро стара проблема: національних рис українського мистецтва. Проблема ця поглибилася в низці мистецьких обговорень між членами Спілки та на прилюдних дискусіях. Ішло про те, що мистці, за словами звичайного глядача з вистав, замало звертають увагу на українські моменти у своїй творчості, моменти суцільного поєднання тематики, форми і стилю. Підкреслювано, напр., брак відгуку на останні події, що прокотилися над Україною, брак історичних сюжетів, побутових, а подекуди й стару формалістичну заплутаність. А втім, самі мистці були цього добре свідомі і самі це питання висували на дискусіях: період творчих шукань і непевности, що його проходило не тільки українське, а й усе европейське мистецтво, вже проминув. Усталилися нові мистецькі вартості, знову вернулася до своїх прав велика простота і ясність образотворчого вислову, до давнього значення в мистецькому творі прийшов, дещо нехтований давніше, сюжет, виникла в українських мистців, як і у всьому сьогочасному европейському мистецтві, туга за великими формами, до віддачі життя в усій його стихійній безпосередності, до монументальности. З цього погляду, нова виставка, що її оце влаштовує Спілка, являє собою помітний крок уперед, — на ній представлені куди більше, як досі, українські теми: портрет, краєвид, історія, побут та ін. Це вже буде справа критики підмітити, наскільки цей крок уперед великий — ми тільки стверджуємо ті факти, що кидаються в вічі, в порівнянні з попередніми мистецькими виступами. Сутомистецькі вартості залишаються при цьому далі мистецькими вартостями, вони навіть, у зустрічі з буйним життям, поглибилися, стали різноманітніші, яскравіші.

Крім цього всього, мистецька творчість у Галичині починає — що приємно ствердити — вростати в ґрунт, здобувати собі, так сказати б, право громадянства, як один з потрібних і конечних чинників загально-національного і громадського життя. Приємно це ствердити тому, що, коли порівняти з довоєнними роками, мистецтво у Галичині все таки робить поступ. Ще ж недавні часи, коли воно вважалося розкішшю, хоч і культурною, а все ж таки забаганкою, без якої можна було обійтися. Минули часи, коли, напр., О. Новаківському ставив дехто у докір те, що він виховує

мистецьку молодь, для якої в тодішніх умовах не було ніяких перспектив і яка обіцювала стільки поповнити і так численний безробітний елемент нашої інтеліґенції. Сьогодні все те різко змінилося, бо, навпаки, — відчувається в деяких ділянках мистецтва брак спеціялістів, тим більш, що війна порозкидала мистців по всіх-усюдах. Зокрема, після смерти Миколи Голубця, що завжди вмів відгукнутися з притаманним йому темпераментом на всі мистецькі події, відчувається великий недостаток мистецьких критиків, які були б посередниками між мистцями і громадянством. Це невдячне завдання спадає сьогодні покищо майже виключно на плечі самих мистців, що мусять самі писати та інформувати про мистецтво, а це непотрібно відтягає їх від їх чисто-мистецької праці. До того ж виступи мистців викликують часто особисті дисонанси, бо не завжди вони спроможні підійти до якоїсь теми об'єктивно. Потреба фахівців — це один з доказів культурного зросту, і мистцям, що давніше працювали майже виключно „для себе", для невідомого, сьогодні спостерігати цей факт перелому — найприємніше.

Тепер українська дійсність накладає на українських мистців та їх працю свої вимоги та завдання. Виконувати їх, — виявляти в мистецьких творах усю різноманітність національного життя, його змагань, поривів, зображати в своїх творах красу рідної землі — це обов'язок українських мистців, який вони і намагаються виконувати, свідомі того, що навіть у важких воєнних часах треба нести високо прапор мистецтва.

Свідомість цього обов'язку є великим стимулом у мистецькій творчості, і справді національне мистецтво, якого ми всі прагнемо і за яке змагаємося, повстане тільки в безпосередній зустрічі з життям, яке треба раз-у-раз собі підкоряти і над ним тріюмфувати. З цього погляду мистецтво, як таке, перестає бути тільки самим малюванням, різьбленням, і т. д., а стає складним творчим процесом, — також одним із способів мислити і жити. Сучасна доба і сучасна українська дійсність вимагає, щоб те мислення було велике і те життя було не животінням, а носило також усі риси великого, поривного, героїчного.

Це ті вимоги, що їх можна в сьогочасності поставити перед українськими мистцями і, зокрема, перед мистцями, об'єднаними в „Спілці Українських Образотворчих Мистців". Сьогодні вони мають змогу не тільки самі творити, а й виховувати мистецьку молодь у львівській та різних провінційних (мистецько-промислових) школах, з яких у майбутньому вийдуть ті, що поповнять ряди нових творців українського мистецтва.

Отже йдемо вперед із щораз жвавішим темпом; щоб про це переконатися, досить поглянути позад себе на те, що було і що зроблено давніше. Цей погляд на попередні етапи дає змогу також зробити деякі висновки з попередніх успіхів та помилок, дає досвід для майбутньої мистецько-творчої та організаційної праці, — одночасно навчає, що для історії мистецтва залишається завжди тільки одне — досконалий, живий мистецький твір.

С. Гординський

УЧАСНИКИ ВИСТАВКИ

АЗОВСЬКИЙ МИКОЛА

Народився 1903 р. в Києві. Малярство почав студіювати в Київській Академії Мистецтв у 1922 р. в проф. М. Бойчука та Ф. Кричевського і закінчив її 1930 р. в клясі монументального малярства.

Виставляв свої твори на всіх більших українських виставках у Києві, Харкові та ін. містах, також і на виставках закордонних: Філядельфія, Копенгаґа, Варшава, Москва та ін.

Картини мистця придбані різними музеями в Україні та в Росії. З більших картин такі: „Робітники Донбасу", „Шевченко на засланні" (одна із студій до тієї картини є в Національному Музеї у Львові), „Кармелюк".

АНДРУСІВ ПЕТРО

Народився 1906 р. в с. Каменоброді, пов. Городок коло Львова. Мистецькі студії почав у Варшавській Академії Мистецтв 1927-36 р. в клясі станкового малярства та на педагогічному курсі. Від 1928 р. мистець брав участь у 9-ьох річних виставках мист. гуртка „Спокій" та на виставках української графіки в Берліні і Празі 1934 і 35 рр. З більших речей виконав мистець темперою фраґменти іконостасу для церкви в селі Гдешині на Холмщині 1940 р.

Працює як ілюстратор.

БОЖИК ЄВГЕН

Народився 1912 р. в Раві Руській у Галичині. В рр. 1935-9 студіював малярство у Краківській Академії Мистецтв у проф. Філіпкевича і Павтша, а театральну декорацію у проф. Фрича.

БУТОВИЧ МИКОЛА

Народився на Полтавщині в 1895 р. Середню школу закінчив у Полтаві. За світової війни дістався до полону, де й почав вчитися малярства у мистця Аґафонова. По роках визвольної боротьби дістався на еміґрацію до Праги, де продовжував студії в Академії і в Мистецько-Промисловій Школі, а пізніше в Ляйпціґській Академії Графіки, де й скінчив студії в 1927 р. Пізніше працював деякий час у Парижі (виставляв в Осінньому сальоні), потім знову в Берліні, Празі, Львові, на Балкані, і знову у Львові, переважно як книжковий графік.

В останніх роках, по побуті на Балкані, повертається знову і до малярства. Брав участь у різних виставках. Тепер учитель львівської Мистецько-Промислової Школи.

ВИННИЦЬКИЙ ОЛЕКСА

Народився 1911 р. в с. Релеві, пов. Дрогобич у Галичині. Мистецьку Академію у Кракові закінчив 1935 р. Студіював у професорів Яроцького, Дуніковського, Павтша і Аксентовича.

Виставляв у Кракові, Варшаві, Львові, Москві. Ґалерія м. Бромберґ закупила 2 праці мистця.

ҐЕБУС-БАРАНЕЦЬКА СТЕПАНІЯ

Народилася 1905 р. в Перемишлі. Гімназію покінчила в Ярославі. Від 1926-8 р. працювала в Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові. Від 1933 р. до сьогодні працює як учитель у Мистецько-Промисловій Школі у Львові.

Виставляти почала від 1928 р. на виставці мистецької школи О. Новаківського, брала участь у Ретроспективній Виставці „30 літ галицького малярства" в Національному Музеї, та на численних графічних виставках у краю та за кордоном: у Львові 1940, 1941 р., у Києві, Харкові, Москві 1940 р., у Відні 1937, у Франції 1938 р.

Andrі Krozi

ГОРДИНСЬКИЙ СВЯТОСЛАВ

Народився 1906 р. в м. Коломиї в Галичині. Гімназія у Львові. Від 1924 р. студіював у Мистецькій Школі Ол. Новаківського. 1928 р. виїхав спочатку до Берліна, пізніше до Парижу. Там працював в „Академії Жуліян", а пізніше в „Модерній Академії" у конструктивіста Леже. 1931 р. повернувся з-за кордону і працював постійно у Львові, переважно як графік. 1931 р. належав до „Асоціяції Незалежних Українських Мистців", був організатором її першої виставки та співредактором її видань.

Роки большевицької окупації перебув у Кракові. Працює також, від 1933 р., в ділянці літератури і критики.

Виставляв у Парижі у Товаристві Французьких Артистів у Ґран-Пале та галеріях, на „Міжнародній виставці книги" 1931 р. в Парижі, на графічних виставках у Берліні, Празі, Римі, на різних виставках у Шікаґо, Лос Анджелес та ін. Від 1931 р. постійно брав участь на всіх збірних виставках АНУМ.

ГРЕГОРІЙЧУК ПЕТРО

Народився 1914 р. в с. Видинові в Галичині. Чотиролітню Промислову Школу покінчив у Коломиї на відділі різьби, пізніш студіював в Інституті Плястичного Мистецтва в Кракові (1932-7) на відділі малярському, а звідти перейшов до Варшавської Академії Мистецтв.

За большевицької окупації був учителем рисунків у Снятинській середній школі. Тепер працює як графік у Психотехнічному Інституті у Львові.

ДМИТРЕНКО МИХАЙЛО

Народився у м. Лохвиці на Полтавщині в 1908 р. Студіювати почав у „Художньо-Індустріяльній профшколі" в Києві з 1924 р. Закінчивши її, здав у 1926 р. конкурсові іспити до Київського Інституту Плястичних Мистецтв, в якому закінчив у 1930 р. малярський факультет. Головним професором мистця був проф. Федір Кричевський.

З 1934 р. працював у Київськім Мистецькім Інституті як асистент проф. Ф. Кричевського, а з 1936 р. як доцент рисунку. 1939 р. виїхав до Львова, де до сьогодні працює творчо і в ділянці організації Спілки Образотворчих Мистців.

Виставляв на більших виставках у Києві та Харкові, на виставці в Ризі та І Виставці Спілки Українських Образотворчих Мистців у Львові в р. 1941.

ДЗИНДРА ЄВГЕН

Народився 1913 р. в с. Демні, пов. Стрий у Галичині. Студіював у львівському „Інституті Плястичного Мистецтва", який закінчив 1938 р. Виставляв на Виставці Спілки Українських Образотворчих Мистців у Львові 1941 р.

ДЯДИНЮК ВАСИЛЬ

Народився 1900 р. в м. Лучинець, Могилівського пов. на Поділлі. Брав участь у світовій, а пізніш у визвольній війні. Перейшовши на еміґрацію, працював у рр. 1925-7 у Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові. Від 1927-30 р., як стипендист Митрополита Андрея Шептицького, відбув студійні подорожі за кордоном. У Парижі студіював стінне малярство в „Консерваторії мистецтв і промислу". Від 1930-3 р. вів школу релігійного малярства при манастирі Студитів у Львові. Виставляв з 1926 р. у Львові; в „Т-ві Французьких Артистів" у Ґран-Пале, 1931 р. — на виставці УТПМ та різних виставках у „Національному Музеї", в „Весінньому Сальоні", на Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва в Варшаві 1934 р. та ін. 1941 р. виставляв на першій виставці Спілки УОМ у Львові.

ДЯЧЕНКО ЮЛІЯ

Народилася 1912 р. в с. Мар'їнка, Юзівської области. Мистецтво студіювала в Києві в Українському Мистецькому Інституті (проф. Ф. Кричевський) з 1933 до 1940 р. Тепер перебуває в Космачі на Гуцульщині, працюючи над гуцульськими мотивами.

ЄРШОВ МИХАЙЛО

Народився 1901 р. в м. Єлець, Орловської области. Мистецьку освіту закінчив 1930 р. в Харківському Мистецькому Інституті. Виставляти почав у Харкові. Мистець працював найбільше в ділянці сценічного оформлення для харківських театрів: Березіль, Музкомедія та Опера, в Києві для Театру опери та балету, у Львові для Театру ім. Лесі Українки та опери та балету.

ІВАНЕЦЬ ІВАН

Народився 1893 р. в с. Новосілки Гостинні, пов. Рудки в Галичині. Гімназію закінчив 1912 р. у Львові. Світову війну відбув в Українських Січових Стрільцях і в УГА як поручник. Працював у стрілецькій пресовій кватирі як маляр та ілюстратор стрілецьких видань. Від 1920-7 р. перебував у Чехословаччині і закінчив університет на правничому відділі. Одночасно студіював в Українській Празькій Студії малярство. Від 1927 р. перебував у Львові і належав до редакторів журналу „Червона Калина". Брав участь на виставках АНУМ, Союзу Мистців-Плястиків, на виставці Спілки УОМ 1941 р. та на різних мистецьких виставках за кордоном.

ІВАНЦЕВ ДЕНИС

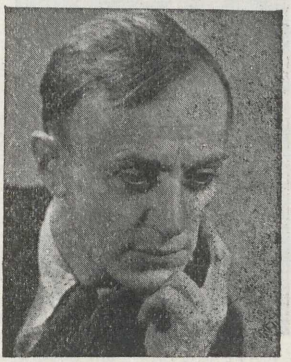

Народився 1910 р. в с. Делева, пов. Товмач у Галичині. Гімназію закінчив у Товмачі, в рр. 1930-6 студіював у Краківській Академії Мистецтв. Крім цього здав педагогічний іспит з правом навчання рисунків і скульптури в середніх школах.

Як член-основник краківської мистецької групи „Зарево", брав участь у трьох виставках тієї групи 1933-4-5 р. в Кракові, на VI і VIII виставці АНУМ у Львові, на Ретроспективній Виставці „30 літ галицького малярства" 1935 р. та на І обласній виставці Станиславівщини в 1941 р.

Тепер працює як учитель.

ІВАНЮХ ВОЛОДИМИР

Народився 1905 р. в м. Перемишлі. В рр. 1924-5 працював у „Національному Музеї" над іконографією під проводом проф. В. Пещанського, в рр. 1925-7 учився в Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові.

Мистець почав виставляти на виставках Мистецької Школи О. Новаківського від 1926 р., пізніш брав участь у виставках УТПМ та на виставці „30 літ галицького малярства" в „Національному Музеї" у Львові 1935 р.

Розмалював декілька церков.

КАСАРАБ ОСИП

Народився 1906 р. у Львові. В р. 1930 вступив до Краківської Академії Мистецтв і покінчив її в р. 1935. Від того часу аж до 1937 р. працював як декоратор у Міському Театрі в Кракові. Брав участь у різних виставках у Кракові. Був членом краківського мистецького гуртка „Зарево".

Тепер перебуває у Кракові, де працює декораційним асистентом при Німецькому Державному Театрі.

КМІТ МИХАЙЛО

Народився 1910 р. в м. Стриї. Мистецтво студіював у Краківській Академії Мистецтв у проф. Павтша в рр. 1932-9. Відбув кілька мистецьких студійних подорожей до Італії, Німеччини, Чехословаччини. В рр. 1938-9 працював як редактор відділу мистецтва в Науковій Пресовій Аґенції у Варшаві. Виставляв у Кракові, Ліежі (Бельгія), Ліґенгаймі в Німеччині та ін.

Найбільше праць мистця залишилося в Кракові у приватних збірках. Підчас большевицької окупації перебував на еміґрації в Білій Підляській як учитель рисунків. Тепер викладає малярство і композицію в Мистецько-Промисловій Школі у Львові.

КОНАШ ВАСИЛЬ

Народився 1914 р. в Харкові. Від 1919 перебував на еміґрації. Студіював у Львові і Кракові в різних мистців. Тепер перебуває постійно в Холмі.

КОЗАК ЕДВАРД

Народився 1902 р. в с. Гірне, пов. Стрий у Галичині. До гімназії ходив у Стрию. Брав участь у визвольній війні. Від р. 1927 студіював у Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові. Був редактором гумористичних журналів „ЗИЗ" і „КОМАР". За большевицької окупації перебував у Кракові, де працював як ілюстратор, графік і в ділянці пропаґанди. У Кракові був головою мистецького гуртка „Зарево".

Виставляв на виставках АНУМ та на різних графічних виставках у краю і за кордоном. Оформив ілюстративно велику кількість книжок і журналів та проєктував і виконав різні великі декоративні праці.

КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ ЯРОСЛАВ АНТІН

Народився 1916 р. в м. Долині в Галичині. Середню освіту закінчив у Бережанах і 1936 р. вступив до політехніки у Львові, а пізніш у Познані. У Львові працював на плястичному відділі політехніки у проф. Ляма.

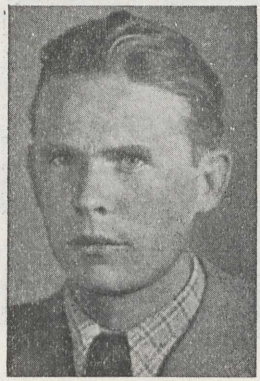

КУЛЬЧИЦЬКИЙ ЮРІЙ

Народився 1912 р. в с. Підбужі к. Дрогобича в Галичині. Студіював у Кракові в рр. 1933-8 на малярському та графічному відділі. Тепер перебуває в Самборі.

КУРИЛАС ОСИП

Народився 1870 р. в Щирці-Острові, Львівського пов. Початкові студії відбув у Львові. З 5-ої кл. гімназії перейшов до Школи Мистецького Промислу, а пізніш до Краківської Академії Мистецтв (1895-1901). В Академії за 11 семестрів отримав 5 срібних медалей.

Підчас світової війни і визвольних змагань належав до УСС і зафіксовував олівцем і пензлем події та наші постаті війни. Мистець був дуже активний як ілюстратор, передовсім дитячих видань. Також широко відома з репродукцій ціла низка його популярних картин релігійного та історичного змісту (гетьман Мазепа та ін.), зокрема його листівки.

Крім львівських виставок, мистець брав участь на виставках у Відні, Кракові, Варшаві, Загребі та в ін. містах.

ЛАСОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР

Народився 1907 р. в с. Сороках, пов. Бучач у Галичині. Середню освіту закінчив у Бучачі. Від 1928 р. працював у Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові. 1933 р. виїхав до Парижу, де студіював у „Модерній Академії" у проф. Леже.

Був одним із організаторів групи „Руб" у 1932 р., одним із редакторів мистецького альманаху „Карби", а пізніш членом АНУМ.

Виставляв на виставках АНУМ і в „Спілці Мистців-Плястиків" у Львові та на об'їздових виставках на Балкані. Брав участь у І. Виставці Українських Образотворчих Мистців у Львові 1941 р.

ЛІСОВСЬКИЙ РОБЕРТ

Народився 1893 р. в Запорожжі Кам'янецькому на Катеринославщині. Вчився спершу на мистецькому відділі Миргородської школи ім. Гоголя (проф. О. Сластьон і Р. Пельше), а по трьох роках переїхав до Київської Мистецької Школи О. Мурашка, де студіював разом із Крижанівським, Седляром, Ковжуном, Петрицьким та ін. В 1917 р. разом з іншими студентами Мистецької Школи перейшов до новозаснованої Київської Академії Мистецтв і студіював у клясі Ю. Нарбута та М. Бойчука. Переїхавши на еміґрацію, перебував спершу у Львові, а в 1927 р. переїхав до Берліна і там закінчив Академію Мистецтв. Від 1930 р. живе постійно в Празі, як професор в Українській Плястичній Студії.

Виставляв на виставках ГДУМ, на виставках української графіки в Празі, Римі та на багатьох інших виставках. Оформив графічно багато видань.

ЛІЩИНСЬКИЙ ОМЕЛЯН .

Народився 1913 р. у Львові. Середню мистецьку освіту одержав у Львові в Мистецько-Промисловій Школі. Вищі мистецькі студії проходив у Варшавській Академії Мистецтв у проф. Котарбінського в рр. 1937-9. Від 1940 р. був науковим працівником у Львівській Картинній Галерії і в Музеї Мистецького Промислу. Виставляв на І Виставці УОМ у Львові 1941 р.

ЛИТВИНЕНКО СЕРГІЙ

Народився 1898 р. в м. Пирятині на Полтавщині. Брав участь у світовій і визвольній війні. Різьбу студіював у Краківській Академії Мистецтв, яку закінчив у 1929 р. Після цього виїхав до Парижу. В Парижі виставляв 1930 р. в „Сальоні Тюїльрі", а у Львові на різних виставках в рр. 1931, 33, 34, 35. Брав участь на виставі в Шікаґо 1936 р. в українському павільоні. До війни вів керамічну фабрику у Львові.

Крім низки різьб, таких, як портрети та фіґури, мистець проєктував і виконав різні пам'ятники: пам'ятник поляглим у Яворові, в Раві Руській, нагробок на могилі Ів. Франка у Львові та ін.

ЛУЦИК СТЕПАН

Народився 1906 р. у Львові. Середню школу покінчив у Львові. Від 1926 р. працював у Мистецькій Школі О. Новаківського. 1931 р. перебував у Парижі і працював у „Модерній Академії" у проф. Леже. Виставляв на І. Виставці АНУМ, на виставках УТПМ, групи РУБ, якої був основником, виставляв у Паризькій групі в Національнім Музеї, на Ретроспективній Виставці „30 літ галицького малярства", на І виставці Спілки Українських Образотворчих Мистців та ін.

Працює головно над портретом і краєвидом. Писав на мистецькі теми по журналах і часописах. Був головним ініціятором видання альманаху „Карби".

ЛЯТУРИНСЬКА ОКСАНА

Народилася 1902 р. на Волині. До середніх шкіл ходила в Острозі, Крем'янці і Празі. Спочатку студіювала в Празькому Карловому Університеті філософію, та пізніше перейшла до Вищої Школи Прикладного Мистецтва і закінчила в ній скульптурний відділ у проф. Дворжака (1934).

Брала участь у виставках АНУМ та на виставках у Празі. Деякі твори має Український Музей Визвольної Боротьби в Празі. З більших творів різьбярки такі: пам'ятник полк. Є. Коновальця (Ротердам), пам'ятник поляглим (Пардубиці) та ін.

МАЗЕПА ГАЛИНА

Студіювала в Празькій Мистецько-Промисловій Школі, а пізніше в Академії Мистецтв у проф. Новака. Брала участь на виставках у Львові та за кордоном.

МАЗЕПА ТЕТЯНА

Студіює в Українській Плястичній Студії в Празі.

МАНАСТИРСЬКИЙ АНТІН

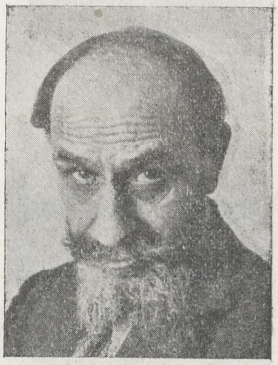

Народився 1878 р. в с. Завалові, пов. Підгайці в Галичині. Мистецтва почав учитись в 4-літній Школі декораційного малярства у Львові. Закінчивши її, вступив до Краківської Академії Мистецтв за дирекції Юл. Фалата. Після повороту до Львова вступив до „Товариства для розвою руської штуки", де працював разом з І. Пилиховським, О. Куриласом, С. Скрутком, Я. Пстраком та ін.

Побіч іконопису, що був головним джерелом заробітку в перших десятиріччях нашого століття, мистець малював портрети і картини з українського етнографічного та історичного побуту, що, видані в листівках, зробили ім'я мистця дуже популярним. Крім цього ілюстрував багато книжок.

Декілька праць є в „Національному Музеї" у Львові („Козак", „Паламар", „Портрет матері" та ін.).

МАЛЮЦА АНТІН

Народився 1908 р. в с. Токах, пов. Збараж у Галичині. До гімназії ходив у Тернополі. Мистецтво почав студіювати в Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові в рр. 1926-30. В рр. 1935-9 студіював у Державному Інституті Плястичного Мистецтва у Львові. Належав до мистецького гуртка РУБ у 1932 р. і брав участь на його виставці та на виставках УТПМ, на Ретроспективній Виставці „30 літ галицького малярства" і І. Виставці Спілки УОМ у Львові.

Працює в ділянці монументального стінопису та мистецької графіки. Писав багато по різних журналах на мистецькі теми.

МАСЛЯК ОМЕЛЯН ЯРОСЛАВ

Народився 1893 р. в Яслі. Побіч студій на університеті — малярські студії у „Вільній Академії Мистецтв" у Львові. Виставляє від 1919 р. у Львові, Сопотах, Ґмундені та ін. містах.

МЕГИК ПЕТРО

Народився 1898 р. в с. Вашківцях, Чернівецької округи на Буковині. Від 1920-9 р. студіював спочатку у Варшавській Академії Мистецтв, а пізніш декоративне малярство у проф. Е. Трояновського і, зокрема, внутрішню архітектуру (меблі, ткацтво, метал). Має диплом учителя рисунків.

Належав до основників мистецького гуртка „Спокій" і брав участь на всіх його 13 виставках у Варшаві і на Волині. 1926 р. виставляв на IV виставці ГДУМ, 1931 і 1933 на виставці УТПМ у Львові, на IV виставці АНУМ, на Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва 1935 р., на виставках української графіки у Берліні, Празі, в Шікаго та ін.

МЕЛЬНИК ВОЛОДИМИР

Народився 1922 р. у Львові. Загальну освіту здобував у Кракові. 1938 р. починає студіювати в Мистецько-Промисловій Школі у Львові.

МИХАЛЕВИЧ МИХАЙЛО

Народився 1906 р. в Києві, де й закінчив у 1931 р. „робфак" Київського Мистецького Інституту; пізніш, будучи студентом того Інституту, еміґрував до Чехії. У Празі закінчив три роки студій у Державній Мистецько-Промисловій Школі у проф. Ф. Кисели і перейшов до Державної Академії Мистецтв у Празі, де студіював у проф. Шімона графіку. В 1938 р., як студент 3 року Академії, переїхав на Карпатську Україну, де оформлював різні великі імпрези. Тепер перебуває у Львові і працює в „Інституті Народної Творчости".

Мистець брав участь на виставках української графіки, м. і. в Неаполі.

МІЛЯН НАТАЛІЯ

Народилася в 1896 р. у Львові. Мистецьку освіту здобула на курсах Баранецького у проф. Стахевіча в Кракові. Пізніше студіювала в Краківській Академії Мистецтв на відділі різьби (проф. Лящка), яку закінчила дипломом у 1925 р. Їздила як стипендист у мистецьку подорож до Італії. Виставляла найбільше в Кракові і на виставках АНУМ у Львові. В останніх часах працювала над мистецьким оформленням дому поштовиків у Закопанім.

Померла на тиф 2 жовтня 1941 р. у Кракові.

МОРОЗ МИХАЙЛО

Народився 1904 р. в с. Пліхові, Бережанського пов. в Галичині. Малярство студіював у Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові в рр. 1924-1938. В 1929 р. виїздив до Парижу, де студіював в „Академії Мистецтва і Промислу" у професора Мань. В 1931 виїздив разом з О. Новаківським до Італії.

Часто перебував на Гуцульщині. Виставляв на виставці мистецького гуртка РУБ, на І Виставці АНУМ, на виставках УТПМ та на різних виставках у Львові, Києві, Москві.

Тепер перебуває на Гуцульщині і працює над гуцульськими типами і краєвидом.

МУЗИКА ЯРОСЛАВА

Народилася 1896 р. в Залізцях у Галичині. Загальноосвітні школи та частинну мистецьку освіту здобула вона у Львові, цікавлячись передовсім візантійським мистецтвом. Спеціялізувалася в тій ділянці в реставраційних майстернях у Москві під проводом І. Грабаря. В 1935 р. працювала деякий час у Парижі, в мистецькій школі Андре Лота. Багато подорожувала. Належала до співосновників АНУМ та брала участь у всіх збірних виставках Асоціяції. Крім цього виставляла в Празі, Берліні (графічні виставки), на Всесвітній Виставі в Шікаґо 1932 р., в Неаполі 1938 р. в Лос-Анджелес та ін.

Працює в ділянках іконографії, пейзажу, мертвої природи, дереворізу та інших технік.

МУХИН МИКОЛА

Народився 1910 р. в с. Зайцево, Донецької области. До 1930 р. вчився в школах загальноосвітного характеру, від 1930 р. в мистецьких інститутах у Харкові, Одесі і Києві. Закінчив Київський Мистецький Інститут у р. 1939.

Виставляв на І Виставці Спілки УОМ у Львові в 1941 р. Тепер працює як професор різьби в Мистецько-Промисловій Школі у Львові.

Працює в різних матеріялах: дереві, камені, воску, беручи за тематику головно історичні, козацькі епізоди.

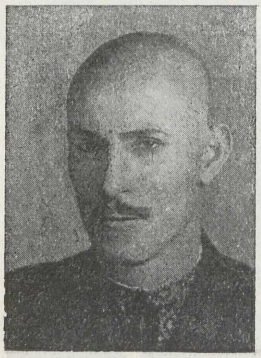

НАКОНЕЧНИЙ АНДРІЙ

Народився 1905 р. в с. Урмані, пов. Бережани в Галичині. Мистецтво студіював у Краківській Академії Мистецтв у р. 1929-34. Був членом мистецького гуртка „Зарево". Брав участь у виступі того гуртка на Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва в 1935 р. Тепер перебуває у рідному селі Урмані.

Працює в малярстві, цікавлячися передовсім візантійським напрямком.

НЕДІЛКО МИКОЛА

Народився на хуторі Ющенківка на Полтавщині в р. 1902. Малярство студіював у Київському Інституті Плястичного Мистецтва у проф. Ф. Кричевського і Л. Крамаренка та закінчив той Інститут у 1928 р. Перший раз почав виставляти в 1923 р. на студентських виставках, а від 1924 р. на виставках мистецької асоціяції АРМУ. В рр. 1929-39 працював як театральний декоратор по театрах Києва (Музкомедія, Театр опери). Брав участь у І Виставці Спілки Українських Образотворчих Мистців у Львові в 1941 р.

НОВИЦЬКА МАРІЯ

Народилася 1913 р. в Ланцуті в Зах. Галичині. Закінчивши 3-літню жіночу промислову школу, вступила до Державної Школи Плястичних Мистецтв і Мистецького Промислу в Кракові, де упродовж 5 літ спеціялізувалася в різьбі. Підчас студій практикувала в фабриці порцеляни в Цмельові як моделярка. Від 1937 р. працювала самостійно у Кракові.

ОБАЛЬ ПЕТРО

Народився 1900 р. в с. Ободвіка, пов. Збараж у Галичині. Малярство студіював у Краківській Академії Мистецтв 1921-6 р. Після закінчення Академії працював упродовж 15-и років як учитель рисунків на Помор'ї. З розвалом Польщі перейшов до Сянока, а тепер працює як професор рисунків у гімназії в Стрию.

Мистець виставляв дуже часто, починаючи з II Виставки „Гуртка Діячів Українського Мистецтва" 1923 р. у Львові. В 1932-3 рр. брав участь у графічних виставках у Берліні, Празі, Шікаґо, в 1934 р. на IV виставці АНУМ, 1935 на виставці „30 літ галицького малярства" та ін. Індивідуальні виставки улаштував у Староґарді 1935 р. того самого року в Бромберґу та в 1940 р., разом з Л. Ґецом, у Сяноці.

Крім олійного малярства, мистець працював і в дереворізі.

ОСТАШЕВСЬКИЙ МИРОСЛАВ

Народився 1922 р. в с. Курники к. Яворова в Галичині. До ґімназії ходив у Львові. 1938 р. почав студіювати малярство у Львівському Державному Інституті Плястичного Мистецтва, пізніш у Мистецько-Промисловій Школі у Львові.

ПАВЛОСЬ АНТІН

Народився 1905 р. в с. Гостинне, пов. Грубешів на Холмщині. Студіював і закінчив відділ скульптури в Мистецько-Промисловій Школі у Львові (1930-5).

Брав участь у виставках УТПМ, починаючи з 1933 р., та інших. Виставляв на І Виставці Спілки Українських Образотворчих Мистців у Львові в 1941 р. Виготовив кілька пам'ятників, погруддя гетьмана Хмельницького, Мазепи, Шевченка, історичні медаліони та ін.

ПЕРФЕЦЬКИЙ ЛЕОНІД

Народився 1900 р. Брав участь у визвольній війні. Вийшовши на еміґрацію, студіював малярство в Краківській Академії Мистецтв, у клясі проф. Дембіцького. Були тоді в Академії В. Крижанівський, Л. Гец та ін. Після закінчення Академії виїхав до Парижу, де студіював спочатку в Академії Лота, а пізніше став мистецьким завідувачем паризької Бібліотеки і Музею ім. С. Петлюри. Свої баталістичні твори виставляв мистець на І Виставці ГДУМ в 1922 р. та на інших виставках Гуртка, на виставках АНУМ, на паризьких виставках (Сальон Тюїльрі) та музеях (Музей Інвалідів) та ін. В Парижі мистець опрацьовував українську військову ношу та намалював кілька історичних картин („Крути").

ПЛЕШКАН ОЛЬГА

Народилася 1900 р. в Русові к. Снятина. До гімназії ходила в Коломиї і Львові. Студіювала в Мистецькій Школі О. Новаківського. Брала участь у виставках Мистецької Школи О. Новаківського і УТПМ.

ПЕТРІЦА ВАСИЛЬ

Народився 1900 р. в с. Демні, пов. Жидачів у Галичині. Студіював у Празі в Школі Мистецького Промислу та Академії Оздобного Мистецтва.

Праці мистця закупила Академія і міністерство шкільництва в Празі. В 1938-9 р. вчив у різьбярській школі в Ясіні на Карпатській Україні. Тепер перебуває у Львові як викладач у Мистецько-Промисловій Школі.

ПОТОРОКА ДМИТРО

Народився 1897 р. в Катеринославі. До 1914 р. студіював у Київській Мистецькій Школі. Брав участь у світовій і визвольній війні. Досі ніде не виставляв.

РАДИШ МИРОСЛАВ

Народився в с. Ілинці, пов. Снятин у Галичині 1910 р. Малярство студіював у Познані на Відділі Декорації в р. 1934-7 та на Відділі Красних Мистецтв при університеті в Вильні. Тепер працює як декоратор у Львівському Оперному Театрі, де оформив багато п'єс.

СЕНЬКІВ РОМАН

Народився 1909 р. Спочатку студіював у гімназії, але згодом перейшов на малярський відділ при Технічній Школі, а потім до Плястичного Інституту, який покінчив 1934 р. Дальшим студіям в Академії перешкодила довголітня польська тюрма. З розвалом Польщі опинився в Кракові, де був членом мистецького гуртка „Зарево".

СМОЛЬСЬКИЙ ГРИГОР

Народився 1893 р. в Підгірках, пов. Калуш у Галичині. Гімназію закінчив у Станиславові. Брав участь у світовій і визвольній війні. Від 1923-7 р. працював у Мистецькій Школі О. Новаківського у Львові. В рр. 1935-6 перебував у Парижі, де працював у вільній Академії Коларосcі.

Виставляти почав з 1922 р. на I Виставці ГДУМ. Брав участь у виставках Мистецької Школи О. Новаківського у Львові та на провінції, 1931 р. у I Виставці АНУМ, у виставці УТПМ 1931, 32-3 р., у Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва 1935 р. 1937 р. улаштував разом з мистцями І. Нижник, П. Обалем та О. Лошневим „Виставку 4-ох". 1941 р. виставляв на I Виставці Спілки УОМ у Львові.

СКОЛОЗДРА ВОЛОДИМИР

Народився 1912 р. в с. Дроговижі в Галичині. Спочатку працював на керамічній фабриці як моделяр, а в 1940 р. здав іспит до Київського Мистецького Інституту.

СОРОХТЕЙ ОСИП

Народився 1889 р. в Галичині. Брав участь у світовій і визвольній війні. За стрілецьких часів став відомий своїми карикатурами. Ще до війни студіював у Краківській Академії Мистецтв, пізніше вчив рисунків у середніх школах у Станиславові і Снятині.

Брав участь у виставках ГДУМ, АНУМ і ін. Помер у листопаді 1941 р. Спілка УОМ підготовляє посмертну виставку мистця.

? розвіть тему ?

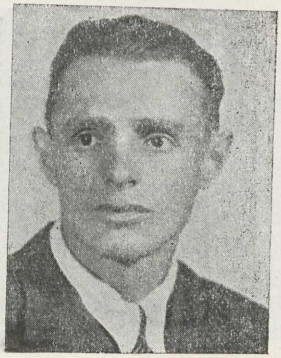

СТАНЬКО МИКОЛА

Народився 1913 р. в м. Яворові в Галичині. Закінчив навчання в Деревно-Промисловій Школі в Яворові в рр. 1932-5 і в Мистецько-Промисловій Школі у Львові 1937-42.

Брав участь у І Виставці Спілки УОМ у Львові в 1941 р.

СТЕФАНОВИЧ-ОЛЬШАНСЬКА МИХАЙЛИНА

Народилася 1895 р. в с. Старяві, пов. Мостиська в Галичині. Малярства вчилася в робітні мистця проф. П. Холодного, а пізніш у Парижі. Спеціялізувалася передусім в іконографії та графіці. Виставляла від 1923 р. на виставках Гуртка Діячів Українського Мистецтва у Львові, на різних виставках 1924, 1935 р., також за кордоном — у Римі, Софії, Шікаґо та ін.

СТЕШЕНКО СЕРГІЙ

Народився 1902 р. в с. Нова Водолага на Харківщині. В р. 1929 закінчив дипломом Мистецький Інститут у Харкові.

Виставляв на Всеукраїнській Мистецькій Виставці в Харкові 1932 р. Працював також над фресковим малярством. За большевицької окупації у Львові працював як викладач народної творчости.

СТЕЦІВ ІВАН

Народився 1905 р. Мистецтво студіював у Ліежській Академії Мистецтв (Бельґія) та у Вищій Школі Малярства А. Терлецького в Кракові. Виставляв на різних виставках у Львові, 1932 р. на виставках Варшавського гуртка „Спокій".

ТИЩЕНКО НАТАЛІЯ

Народилася 1912 р. в Петербурзі. Мистецтво студіювала у Варшавській Академії Мистецтв у рр. 1930-6. Була членом мистецького гуртка „Спокій" і брала участь на VI-XI його виставках (1932-1938 рр.) у Варшаві і на Волині. 1935 р. брала участь у Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва в Національному Музеї у Львові. Крім цього виставляла на різних виставках у Холмі 1940 р., у Варшаві 1942 та ін.

ТУРИН РОМАН

Народився 1900 р. в м. Снятині на Покутті в Галичині. Реальну школу закінчив у Тернополі і виїхав до Краківської Академії Мистецтв, де студіював у рр. 1921-5 малярство в клясі проф. Панкевича. Виїздив до Парижу, де працював у паризькій філії Краківської Академії. За большевицької окупації працював у Національному Музеї, де працює і досі.

Виставляв у Львові, Кракові, Парижі, Харкові, Москві та ін. містах. Брав участь у І Виставці Спілки Українських Образотворчих Мистців у Львові 1941 р.

ФОРОСТЕЦЬКИЙ ВАСИЛЬ

Народився 1913 р. в м. Скадовське на Херсонщині. В 1932 р. закінчив вечірню мистецьку школу в Горлівці і вступив спершу до Харківського Мистецького Інституту, а пізніш до Київського, до кляси проф. В. Кричевського. Інститут закінчив у 1940 р. із званням мистця-архітектора.

ХАСЕВИЧ НІЛ

Народився 1905 р. в с. Дюксин, пов. Костопіль на Волині. Студіював у Варшавській Академії Мистецтв на відділах малярському і графічному (дереворіз). Має диплом учителя рисунків. Брав участь у виставках мистецького гуртка „Спокій" в рр. 1927-37, у Варшаві та на Волині, на виставках УТПМ в 1933 р., на IV Виставці АНУМ у 1934 р., на Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва в Національному Музеї в 1935 р., на виставці української графіки в Берліні, Празі, на Міжнародній виставці дереворізів у Варшаві, Шікаґо та Лос-Анджелос. У р. 1939 вийшла накладом „Спокою" монографія мистцевих книжкових знаків.

ЧЕРЕШНЬОВСЬКИЙ МИХАЙЛО

Народився 1911 р. в с. Стежниці на Лемківщині. Студіював в Інституті Пластичних Мистецтв у Кракові. Був членом мистецького гуртка „Зарево". Крім скульптури, працював ще над прикладною різьбою.

ШАТКІВСЬКИЙ ОЛЕКСА

Народився 1908 р. в м. Почаєві на Волині. Студіював у Варшавській Академії Мистецтв у рр. 1931-9 на відділі олійного малярства. Брав участь на виставках мистецького гуртка „Спокій" у Варшаві, починаючи з 1932 р., на виставці УТПМ в 1933 р., на Ретроспективній Виставці Українського Мистецтва в 1935 р. та ін. Тепер перебуває в Крем'янці на Волині як професор рисунків у Технічній Школі.

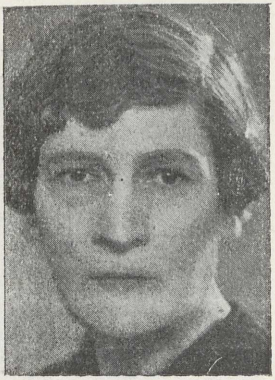

ШУХЕВИЧ ІРИНА

Народилася 1885 р. в Вишневі, пов. Рогатин у Галичині. Початкові малярські студії у школі проф. Батовського у Львові, а пізніш у школі М. Недзельської в Кракові (1911-2 р.). Виставляти почала в 20-их роках на виставках у Галичині та в Кракові.

Артистка перебувала довгі роки в Кракові, де залишилося багато портретів та краєвидів. Крім цього, намалювала низку малюнків до церков у Галичині та Буковині.

ЩЕРБАК МИКОЛА

Народився 1895 р. в м. Катеринославі. Закінчивши реальну гімназію, студіював у Харківській Мистецькій Школі від 1914 р., а пізніше в Київській Академії Мистецтв (1918-9) і Варшавській Академії Мистецтв (1922-7). Крім того, спеціяльно студіював реставрацію і консервацію. Брав участь у виставках мистецького гуртка „Спокій" та на закордонних виставках.

ЯБЛОНСЬКИЙ АНАТОЛЬ

Народився 1912 р. в Києві, малярство студіював у Львові і Парижі. Працював над фресками у візантійському стилі для різних церков. Брав участь на І Виставці Спілки УОМ. Тепер працює в Етнографічному Музеї у Львові.

K A T A L O G

DER KUNSTAUSSTELLUNG

1942

КАТАЛОГ

МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ

1942

ASOWSJKYJ MYKOLA, Lemberg

1.	Bildnis des Dr. Troschke	*Öl*
2.	Bildnis des Ing. Koltuniuk	„
3.	Stilleben	„
4.	Blumen	„
5.	Ernte	*Tempera*

ANDRUSSIW PETRO, Warschau

6.	Der Vater des Künstlers	*Aquarell*
7.	Die Mutter des Künstlers	„
8.	Buntschukträger	*Öl*
9.	Fürst Sswjatosslaw	*Zeichnung*
10.	Fürst Sswjatosslaw	„
11.	Die ersten Fürsten	*Graphik*
12.	Fürst Ihor an den Dniproschwellen	„
13.	Studie	*Zeichnung*

BOSHYK JEWHEN, Rawa Rusjka

14—17.	Entwürfe für Theaterinszenisationen, I—IV	*Aquarell*

BUTOWYTSCH MYKOLA, Lemberg

18.	Eneas, Dido und Musiker	*Guasch*
19.	Muskettschütze *(Samml. Ing. J. Krochmaliuk)*	„
20.	Trompeter *(Samml. Ing. J. Krochmaliuk)*	„
21.	Wasserkobold	„
22.	Waldkobold	„
23.	Feldkobold	„
24.	Teufel	„
25.	Imker	*Tempera*

АЗОВСЬКИЙ МИКОЛА, Львів

1. Портрет д-ра Трошке — *олія*
2. Портрет інж. Колтунюка — „
3. Мертва природа — „
4. Квіти — „
5. Жнива — *темпера*

АНДРУСІВ ПЕТРО, Варшава

6. Батько мистця — *акварелля*
7. Мати мистця — „
8. Бунчужник — *олія*
9. Голова кн. Святослава — *рисунок*
10. Голова кн. Святослава — „
11. Перші князі — *графіка*
12. Ігор на Дніпрових порогах — „
13. Студія — *рисунок*

БОЖИК ЄВГЕН, Рава Руська

14—17. Проєкти театральних інсценізацій I—IV. — *акварелля*

БУТОВИЧ МИКОЛА, Львів

18. Еней, Дідона і музики — *ґваш*
19. Гаківник *(зб. інж. Ю. Крохмалюка)* — „
20. Сурмач *(зб. інж. Ю. Крохмалюка)* — „
21. Водяник — „
22. Лісовик — „
23. Полевик — „
24. Дідько — „
25. Пасічник — *темпера*

Ukrainisches Krippenspiel:

26. Der Bauer Klym — *Papier*
27. Jude — „
28. Polnischer Herr — „
29. Soldat — „
30. Die schöne Daria — „
31. König Herodes — „
32. Kosak — „
33. Schankwirtin — „
34. Zigeuner — „
35. Kirchendiener — „
36. Herbst — *Öl*
37. Nach dem Regen — *Aquarell*
38. Mädchenkopf — „
39—42. Das Märchen vom Kürbis, I—IV *(Samml. Ing. J. Krochmaliuk)* — *Guasch*
43. Hafen in Split (Dalmatien) *Eigentum des „Ukrainischen Verlages“* — *Öl*
44. Bildnis der Frau S. *(Privateigentum)* — „
45. Bildnis der Frau H. — „
46. Eine Strasse in Dervent (Bosnien) — „

WYNNYTZJKYJ OLEKSA, Lemberg

47. Stilleben — *Öl*

HORDYNSJKYJ SSWJATOSSLAW, Lemberg

48. Teufelsfels b. Lemberg *(Samml. Dir. W. Hordynsjkyj)* — *Öl*
49. Am Dnisterfluss — „
50. Die Georgs-Kathedrale in Lemberg — „
51. Blumen — „
52. Die Burg in Rakiwetzj — „
53. Königsberger Hafen — „

Volkstrachten Zyklus:

54. Ssokalj — *Guasch*
55. Drohobytsch — „
56. Salischtschyky — „
57. Ispas — „

Цикл „Український вертеп":

26. Мужик Клим *витинка з паперу*
27. Жид „
28. Польський пан „
29. Салдат „
30. Красавиця Дарія „
31. Цар Ірод „
32. Козак „
33. Шинкарка „
34. Циган „
35. Паламар „
36. Осінь *олія*
37. По дощі *акварель*
38. Головка дівчини „
39—42. Ходить гарбуз по городу *(зб. інж. Ю. Крохмалюка)* *ґваш*
43. Порт у Спліті (Дальмація) *зб. „Українського Видавництва" у Львові* *олія*
44. Портрет пані З., *(збірка п. З.)* „
45. Портрет пані Г. „
46. Вулиця в Дервенті (Боснія) „

ВИННИЦЬКИЙ ОЛЕКСА, Львів

47. Мертва природа *олія*

ГОРДИНСЬКИЙ СВЯТОСЛАВ, Львів

48. Чортівська скеля під Львовом *(зб. дир. В. Гординського)* *олія*
49. Над Дністром „
50. Св. Юр у Львові „
51. Квіти „
52. Замок у Раківці „
53. Порт у Кеніґсбергу „

З циклу „Народна ноша":

54. Сокаль *ґваш*
55. Дрогобич „
56. Заліщики „
57. Іспас „

HREHORIJTSCHUK PETRO, Lemberg

58. Frau Stefa *Öl*

GEBUS-BARANETZJKA STEPANIJA, Lemberg

59. Das Lemberger Opernhaus *Holzschnitt*
60. Blumen „
61. Früchte der ukrainischen Felder „

DSYNDRA JEWHEN, Lemberg

62. Dichterin Lessia Ukrajinka *Stein*
63. Bildnisbüste *(Eigentum Frau Dr. St. Lukijanowytsch)* *Gips*

DMYTRENKO MYCHAJLO, Lemberg

64. Das Lied *Öl*
65. Wassylj Lebjak aus Horodnytzia „
66. Zwei Mädchen aus Salischtschyky *(Sammlung Dr. Rissdorfer)* „
67. Bildnis der Frau H. B. *(Privateigentum)* „
68. Bildnis der Frau L. S. *(Privateigentum)* „
69. Floss in Horodnytzia „
70. Huzulin *Zeichnung*
71. Stepha Nesterko *Öl*

Kostümentwürfe zum Schauspiel „Pfeibürger“ von Goldoni:

72. Felice *Guasch*
73. Felice „
74. Felice „
75. Felice „
76. Marina „
77. Marina „
78. Margareta „
79. Lucietta „

DIADYNIUK WASSYLJ, Kolomea

80. Bursche aus Kryworiwnia *Öl*
81. Muse der Kunst „
82. Stilleben aus Pokuttia „

ГРЕГОРІЙЧУК ПЕТРО, Львів

58. Пані Стефа *олія*

ҐЕБУС-БАРАНЕЦЬКА СТЕПАНІЯ, Львів

59. Оперний театр у Львові *дереворіз*
60. Квіти „
61. Плоди української землі „

ДЗИНДРА ЄВГЕН, Львів

62. Леся Українка *штучний камінь*
63. Портрет проф. д-р Ст. Лукіянович *гіпс*

ДМИТРЕНКО МИХАЙЛО, Львів

64. Пісня *олія*
65. Василь Леб'як з Городниці „
66. Дівчата з Заліщик *(збірка д-ра Рісдорфера)* „
67. Портрет пані Г. Б. *(збірка п. Б.)* „
68. Портрет пані Л. С. *(збірка п. С.)* „
69. Пором у Городниці „
70. Гуцулка *рисунок*
71. Стефа Нестеркова *олія*

Проєкти костюмів до п'єси Ґольдоні „Самодури":

72. Феліче *ґваш*
73. Феліче „
74. Феліче „
75. Феліче „
76. Маріна „
77. Маріна „
78. Маргарита „
79. Лючієта „

ДЯДИНЮК ВАСИЛЬ, Коломия

80. Леґінь з Криворівні *олія*
81. Муза мистецтва „
82. Мертва природа з Покуття „

DIATSCHENKO JULIA, Kossmatsch

83. Selbstbildnis *Öl*
84. Vom Gebirge „

JERSCHOW MYCHAJLO, Lemberg

85. Stadtmotiv *Öl*
86. Mühle *Guasch*
87. Vorstadt „

IWANETZJ IWAN, Lemberg

88. Batalistisches Motiv *Öl*
89. Fürst Ihors Feldzug „
90. Dreschen *Tusche*
91. Auf dem Felde *Aquarell*
92. Ein Hof *Öl*
93. Pflügen „

IWANTZEW DENYS, Delewa

94. Mondnacht am Dnisterfluss *Öl*
95. Dnisterfluss in Delewa „

IWANIUCH WOLODYMYR, Ssokalj

96. Abend *Öl*
97. Wolken „
98. Sonnenuntergang I „
99. Sonnenuntergang II „
100. Landschaft „

KASSARAB OSSYP ROMAN, Krakau

101. Bildnis des Kunstmalers E. Kosak *Öl*
102. Am Ssianfluss „
103. Sommer „
104. Parkmotiv „
105. Im Park *Aquarell*
106. Herbst „
107. Wald „
108. Obstgarten „
109. Pappeln „

KMIT MYCHAJLO, Lemberg

110. Stadtmotiv *Öl*

ДЯЧЕНКО ЮЛІЯ, Космач

83. Автопортрет *олія*
84. З гір „

ЄРШОВ МИХАЙЛО, Львів

85. Міський мотив *олія*
86. Млин *ґваш*
87. На краю міста „

ІВАНЕЦЬ ІВАН, д-р, Львів

88. Баталістичний нарис *олія*
89. Похід Ігоря „
90. Молотьба *туш*
91. На полі *акварелля*
92. Подвір'я *олія*
93. За плугом „

ІВАНЦЕВ ДЕНИС, Делева

94. Ніч над Дністром *олія*
95. Дністер у Делеві „

ІВАНЮХ ВОЛОДИМИР, Сокаль

96. Вечір *олія*
97. Хмара „
98. Захід сонця I. „
99. Захід сонця II. „
100. Краєвид „

КАСАРАБ ОСИП РОМАН, Краків

101. Портрет мистця Е. Козака *олія*
102. Над Сяном „
103. Літо „
104. Парк „
105. В парку *акварелля*
106. Осінь „
107. Ліс „
108. В саду „
109. Тополі „

КМІТ МИХАЙЛО, Львів

110. Міський мотив *олія*

KOSAK EDUARD, Lemberg

111. Ukrainischer Jahrmarkt *Guasch*
112. „Kolomyjky“ (ein Volkslied) „
113. Fussbalspiel der Schriftsteller und Journalisten mit den Schauspielern *Aquarell*
114. „Wie Panas die Ziege weidete“ (Buchumschlag) *Guasch*
115. Illustration „
116. Illustration , „
117. Ballade von den Künstlern „
118. Lemberger Vorstadtmotiv *Öl*

KONASCH WASSYLJ, Cholm

119. Die Kathedrale in Cholm *Öl*

KRUSCHELJNYTZJKYJ JAROSSLAW ANTIN, Lemberg

120. Landschaft *Öl*

KULJTSCHYTZKYJ JURIJ, Ssambir

121. Saporoger-Kosak *Holzschnitt*
122. In Synop „
123. Aus dem Zyklus „Saporoshshja“ „
124. Bogenschützen „

KURYLAS OSSYP, Lemberg

125. Der Erzbischof Andreas *Öl*
126. Schewtschenko malt „
127. In der Huzulei „
128. Zeichnung *Bleistift*
129. Zeichnung „
130. Zeichnung „

LASSOWSJKYJ WOLODYMYR, Lemberg

131. Frauenkopf *Gips*

LYTWYNENKO SSERHIJ, Lemberg

132. Bildnis der Frau M. *Gips*
133. Bildnisbüste *(Eigentum Dr. Jendyk)* „
134. Im Gebet “

Karol Kowżun (Kowżun) [illegible]

КОЗАК ЕДВАРД, Львів

111. Ярмарок *ґваш*
112. Коломийки „
113. Меч письменників і журналістів з театром *акварель*
114. Обкладинка до книжки „Як Панас кізку пас" *ґваш*
115. Ілюстрація „Як Панас кізку пас" „
116. Ілюстрація „Як Панас кізку пас" „
117. „Ой, на горі, на горі малювали малярі" „
118. Знесіння *олія*

КОНАШ ВАСИЛЬ, Холм

119. Катедра в Холмі *олія*

КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ ЯРОСЛАВ АНТІН, Львів

120. Настрій *олія*

КУЛЬЧИЦЬКИЙ ЮРІЙ, Самбір

121. Запорожець *дереворіз*
122. У Синопі „
123. З циклу „Запорожжя" „
124. Лучники „

КУРИЛАС ОСИП, Львів

125. Митрополит Андрей *олія*
126. Шевченко малює „
127. На Гуцульщині „
128. Рисунок *олівець*
129. Рисунок „
130. Рисунок „

ЛАСОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР, Львів

131. Жіноча голова *гіпс*

ЛИТВИНЕНКО СЕРГІЙ, Львів

132. Портрет пані М. *гіпс*
133. Портрет д-ра Єндика *(зб. д-ра Єндика)* „
134. „За неї Господа молім" „

LISSOWSJKYJ ROBERT, Prag

135. Buchumschlag zu einem Werke von Tschyrsjkyj *Graphik*
136. Buchumschlag zur Gedichtsammlung „Türme“ von O. Olshytsch „

LISCHTSCHYNSJKYJ OMELIAN, Lemberg

137. Abend *Öl*

LUTZYK STEPAN, Deliatyn

138. Die Georgs-Kathedrale in Lemberg *Öl*
139. Kirche in Huzulei „
140. Landschaft aus Deliatyn „
141. Obstgarten „
142. Herbst im Obstgarten „
143. Berg Pantyr „

LIATURYNSJKA OKSANA, Prag

144. Ritter *Gips*
145. Bär *Terrakotta*
146. Reiter *Gips*

MASEPA HALYNA, Prag

147—52. Illustrationen zu einem Märchen I—VI *Guasch*
153—4. Illustrationen zu den Märchen von O. Olesj I—II *Zeichnung* u. *Aquarell*

MASEPA TETIANA, Prag

155. Blumen *Öl*
156. Stilleben „

MALIUTZA ANTIN, Lemberg

157. „Banduryst“ (ein Lautenspieler) *Öl*
158. Die Nikolauskirche in Lemberg „
159. Landschaft „
160. Landschaft „
161. Landschaft „

ЛІСОВСЬКИЙ РОБЕРТ, Прага

135. Обкладинка до „Емалі" М. Чирського *графіка*
136. Обкладинка до збірки „Вежі" О. Ольжича „

ЛІЩИНСЬКИЙ ОМЕЛЯН, Львів

137. Вечірній мотив *олія*

ЛУЦИК СТЕПАН, Делятин

138. Св. Юр у Львові *олія*
139. Церква на Гуцульщині „
140. Краєвид з Делятина „
141. Сад „
142. Осінь в саду „
143. Гора Пантир „

ЛЯТУРИНСЬКА ОКСАНА, Прага

144. Лицар *гіпс*
145. Ведмідь *теракота*
146. Чорношличник *гіпс*

МАЗЕПА ГАЛИНА, Прага

147—52. Ілюстрація до казки О. Лятуринської „Дума про чайки" I—VI *ґваш*
153—4. Ілюстрації до казки О. Олеся I—II *рисунок і акварель*

МАЗЕПА ТЕТЯНА, Прага

155. Квіти *олія*
156. Мертва природа „

МАЛЮЦА АНТІН, Львів

157. Бандурист *олія*
158. Церква св. Миколи у Львові „
159. Краєвид „
160. Краєвид „
161. Краєвид „

MANASTYRSJKYJ ANTIN, Lemberg

162. Im Gebirge *Öl*
163. Bei einer Wahrsagerin „

MASSLIAK OMELIAN JAROSSLAW, Lemberg

164. Motiv aus Polissia *Aquarell*
165. Tannenwald „
166. Morgengrauen „
167. Lemberg „
168. Vorgebirge „

MEHYK PETRO, Warschau

169. Mädchen in Volkstracht *Tempera*
170. Karpathenlandschaft *Öl*
171. Stilleben *Tempera*

MELJNYK WOLODYMYR, Krassne

172. Bildnis *Öl*

MYCHALEWYTSCH MYCHAJLO, Lemberg

173. Das Mädchen bei der Arbeit *Graphik*

MILIAN NATALIJA, Krakau

174. Jünglingskopf *Gips*
175. Das Mädchen mit geflochtenem Haar „
176. Frauenkopf „
177. Bildnisbüste (Skizze) „
178. Madonna (Relief) „
179. Akt „

MOROS MYCHAJLO, Kossmatsch

180. Wasserweihe *Öl*
181. Frühling „
182. Die blaue Blume „
183. Die Braut „
184. Am Fluss „
185. Auftauen „
186. Huzulenadler „
187. Die Huzulin Paraska „
188. Berg Brussnyj „

МАНАСТИРСЬКИЙ АНТІН, Львів

162. В горах *олія*
163. У ворожки „

МАСЛЯК ОМЕЛЯН ЯРОСЛАВ, Львів

164. Води і мряки Полісся *акварель*
165. Сосновий лісок „
166. Світанок „
167. Львів „
168. Узгір'я „

МЕГИК ПЕТРО, Варшава

169. Дівчина *темпера*
170. Краєвид з Карпат *олія*
171. Мертва природа *темпера*

МЕЛЬНИК ВОЛОДИМИР, Красне

172. Жіночий портрет *олія*

МИХАЛЕВИЧ МИХАЙЛО, Львів

173. Дівчина при праці *суха голка*

МІЛЯН НАТАЛІЯ, Краків

174. Голова хлопця *гіпс*
175. Дівчина з косами „
176. Жіноча голова „
177. Портрет „
178. Мадонна *гіпс, плоскорізьба*
179. Акт *гіпс*

МОРОЗ МИХАЙЛО, Космач

180. Водохрищі *олія*
181. Весна „
182. Синя чічка „
183. Княгиня „
184. Ріка „
185. Розтоп „
186. Гуцульські орли „
187. Гуцулка Параска „
188. Гора Брусний „

189. Waldlied *Öl*
190. Abendlied „
191. Dowbuschschluchten „
192. Einsamer Herbst „
193. Abenddämmerung „
194. Kirche „
195. Kossmatsch „
196. Huzulische Hochzeit „
197. Stilleben „
198. Wehmutvolles Lied „
199. Morgen „
200. Berg Brussnyj „
201. Ein Motiv aus Ritschka „
202. Herbstsymphonie „

MUSYKA JAROSSLAWA, Lemberg

203. Landschaft *Öl*
204. Weiden „

MUCHYN MYKOLA, Lemberg

205. Ruhm *Wachs*
206. „Tschumak“ „
207. Trinkender Kosak „
208. In der Steppe „
209. Auf der Flucht „
210. Aus der Gefangenschaft befreit „

NAKONETSCHNYJ ANDRIJ, Urmanj

211. Marias Verkündigung *Tempera*
212. Weihnachten „
213. Für die Wahrheit *Guasch*
214. Kirche *Öl*
215. Landschaft „
216. Landschaft „
217. Landschaft „

NEDILKO MYKOLA, Lemberg

218. Herbst *Öl*
219. Herbstmotiv „
220. Landschaft aus Horodnytzia „

189. Лісова пісня *олія*
190. Вечірня дума „
191. Довбушівські звори „
192. Опустіла осінь „
193. Присмерк „
194. Церква „
195. Космач „
196. Гуцульське весілля „
197. Мертва природа „
198. Тужна пісня „
199. Ранок „
200. Гора Брусний „
201. Село Річка „
202. Осіння симфонія „

МУЗИКА ЯРОСЛАВА, Львів

203. Краєвид *олія*
204. Верби „

МУХИН МИКОЛА, Львів

205. Слава *віск*
206. Чумак „
207. „Добра тараня, та горілки мало" „
208. Кінь у степу „
209. Кінь на втечі „
210. Звільнення з ясиру „

НАКОНЕЧНИЙ АНДРІЙ, Урмань

211. Благовіщення *темпера*
212. Різдво „
213. За правду *ґваш*
214. Церква *олія*
215. Вид на Урмань „
216. Копи над ставом „
217. Краєвид „

НЕДІЛКО МИКОЛА, Львів

218. Осінь *олія*
219. Осінній мотив „
220. З Городниці „

NOWYTZJKA MARIA, Lemberg

221. „Banduryst“ *Gips*
222. „Koshumjaka“ „
223. Weihnachtsliedsänger *Zement*
224. Mädchen mit Krug *Gips*
225. Die Mutter „
226. Frauenkopf *(Eigentum Frau Spolsjka)* *Zement*

OBALJ PETRO, Stryj

227. Sonnenuntergang *Öl*
228. Blumen „
229. Felder im Lemkenland „

OSTASCHEWSJKYJ MYROSSLAW, Pidberistzi

230. Ein Gässchen in Kossiw *Holzschnitt*
231. Im Wartesaal „

PAWLOSJ ANTIN, Lemberg

232. König Danylo *Gips*
233. Schewtschenko „
234. Sommer „
235. Mutterschaft „
236. Kosak „
237. Tantzender Kosak „
238. Akt „

PERFETZJKYJ LEONID, Berlin

239. Die Kosaken bei Trapesunt *(Sammlung M. Lyschak)* *Guasch*
240. Autoüberfall *Zeichnung*
241. Deutscher Spähtrupp in der Ukraine „
242. Misslungener Durchbruch „
243. Gefangene *Sepia*

PETRITZA WASSYLJ, Lemberg

244. Gaben der Erde *Holz*

PLESCHKAN OLHA, Russiw

245. Lesendes Mädchen *Öl*
246. Die Braut „

НОВИЦЬКА МАРІЯ, Львів

221. Бандурист *гіпс*
222. Кожум'яка „
223. Колядники *патинований цемент*
224. Дівчина з глечиком *гіпс*
225. Мати „
226. Жіночий портрет *(вл. п. Спольської)* *патинований цемент*

ОБАЛЬ ПЕТРО, Стрий

227. Захід сонця *олія*
228. Квіти „
229. Лемківські ниви „

ОСТАШЕВСЬКИЙ МИРОСЛАВ, Підберезці

230. Завулок у Косові *дереворіз*
231. У ждальні „

ПАВЛОСЬ АНТІН, Львів

232. Король Данило *гіпс*
233. Шевченко „
234. Літо „
235. Материнство „
236. Козак з вусом „
237. Козак у танці „
238. Акт „

ПЕРФЕЦЬКИЙ ЛЕОНІД, Берлін

239. Козаки під Трапезунтом *(зб. о. М. Лишака)* *ґваш*
240. Напад на авто *рисунок*
241. Німецька стежа „
242. Невдалий прорив „
243. Ведуть полонених *сепія*

ПЕТРІЦА ВАСИЛЬ, Львів

244. Дари землі *дерево*

ПЛЕШКАН ОЛЬГА, Русів

245. Дівчина *олія*
246. Молода „

POTOROKA DMYTRO, Lemberg

247. Das Jahr 1941 *Öl*

RADYSCH MYROSSLAW, Lemberg

248. Lemberger „Paris“ *Öl*
249. Landschaft „
250. Die Georgs-Kathedrale in Lemberg *Aquarell*
251. Willnaer See „

SSENJKIW ROMAN, Lemberg

252. Bildnis *Öl*
253. Stilleben „

SKOLOSDRA WOLODYMYR, Mykolajiw am Dnister

254. Köpfchen *Terrakotta*
255. Leierspieler *Plasteline*

SSMOLJSKYJ HRYHOR, Lemberg

256. Blumen *(Eigentum des „Ukrainischen Verlages“ in Lemberg)* *Öl*

SSOROCHTEJ ROMAN, Stanislau

257. Blumen *Aquarell*
258. Obstgarten „

STANJKO MYKOLA, Lemberg

260. Jüngling *Gips*

STEFANOWYTSCH-OLJSCHANSJKA MYCHAJLYNA, Lemberg

261. Fluss *Öl*
262. Im Garten „
263. Weiden „
264. Wolken „

STESCHENKO SSERHIJ, Lemberg

265. Bildnis der Frau Ssokolowsjka *Öl*

ПОТОРОКА ДМИТРО, Львів

247. Рік сорокперший — *олія*

РАДИШ МИРОСЛАВ, Львів

248. Львівський „Париж" — *олія*
249. Полукіпки — „
250. Вид на св. Юр — *акварелля*
251. Виленське озеро — „

СЕНЬКІВ РОМАН, Львів

252. Портрет — *олія*
253. Мертва природа — „

СКОЛОЗДРА ВОЛОДИМИР, Миколаїв н. Дн.

254. Головка — *теракота*
255. Лірник — *плястиліна*

СМОЛЬСЬКИЙ ГРИГОР, Львів

256. Квіти *(зб. „Українського Видавництва" у Львові)* — *олія*

СОРОХТЕЙ РОМАН, Станиславів

257. Квіти — *акварелля*
258. Садок — „

СТАНЬКО МИКОЛА, Львів

260. Юнак — *гіпс*

СТЕФАНОВИЧ-ОЛЬШАНСЬКА МИХАЙЛИНА, Львів

261. Ріка — *олія*
262. В городі — „
263. Верби — „
264. Хмари — „

СТЕШЕНКО СЕРГІЙ, Львів

265. Портрет пані Соколовської — *олія*

STETZIW IWAN, Petschenishyn

266. Waldmotiv *Öl*
267. Schaffherde „

TYSCHTSCHENKO NATALIJA, Warschau

268. Hof im Winter *Öl*
269. Ein Kahn *Aquarell*
270. Wäldchen *Kreide*
271. Schnee *Sepia*
272. Shytomyr *Tusche*
273. Die Felsen am Teterew in Shytomyr „

TURYN ROMAN, Lemberg

274. Bildnisstudie *Öl*

FOROSTETZJKYJ WASSYLJ, Lemberg

275. Mariahimmelfahrtkirche in Lemberg *Zeichnung*
276. Lembergs Dächer „
277. Glockenturm der armenischen Kathedrale in Lemberg *Aquarell*
278. Herbst „

CHASSEWYTSCH NIL, Diuksyn in Wolhynien

279. Auf dem Friedhof *Tempera*

Ex libris:

280. I. Lewytzjka *Holzschnitt*
281. J. Lutzjkyj „
282. G. Leschner „
283. Andrij Liwytzjkyj „
284. Gino Sabatini „
285. Norbert Schaba „
286. O. Petliura I „
287. O. Petliura II „
288. B. Wassylkiwsjkyj „
289. A. Okolo-Kulak „
290. R. Ssmal-Stotzjkyj „
291. W. Prokopowytsch „
292. J. Pluschtsch „
293. T. Petliura *Stich*

СТЕЦІВ ІВАН, Печеніжин

266. Ліс — *олія*
267. Вівці на дорозі — „

ТИЩЕНКО НАТАЛІЯ, Варшава

268. Подвір'я взимі — *олія*
269. Човен — *акварель*
270. Лісок — *кредка*
271. Сніг — *сепія*
272. Житомир — *туш*
273. Скелі над річкою Тетеревом у Житомирі — „

ТУРИН РОМАН, Львів

274. Портретна студія — *олія*

ФОРОСТЕЦЬКИЙ ВАСИЛЬ, Львів

275. Церква Успення у Львові — *рисунок*
276. Дахи Львова — „
277. Дзвіниця вірменської катедри у Львові — *акварель*
278. Осінь — „

ХАСЕВИЧ НІЛ, Дюксин на Волині

279. „Спіть, хлопці, спіть"... — *темпера*

Екслібріси:

280. Ів. Левицької — *дереворіз*
281. Ю. Луцького — „
282. Г. Лешнера — „
283. Андрія Лівицького — „
284. Джіно Сабатіні — „
285. Норберта Жаби — „
286. О. Петлюри I. — „
287. О. Петлюри II. — „
288. В. Васильківського — „
289. А. Около-Кулака — „
290. Р. Смаль-Стоцького — „
291. В. Прокоповича — „
292. Є. Плюща — „
293. Т. Петлюри — *штих*

TSCHERESCHNIOWSJKYJ MYCHAJLO, Bolechiw

294. Mutter mit dem Kinde *Holz*

SCHATKIWSJKYJ OLEKSA, Kremjanetzj

295. Landschaft *Eau-forte*
296. Dorfmotiv „
297. Ein Landmann „

SCHUCHEWYTSCH IRYNA, Lemberg

298. Bildnis der Bildhauerin N. Milian *Öl*
299. Glockenturm der Norbertanenkirche in Krakau „
300. Schneegestöber „

SCHTSCHERBAK MYKOLA, Cholm

301. Madonna aus Polissia *Öl*
302. Glockenturm in Cholm „

JABLONSJKYJ ANATOLJ, Lemberg

303. Jagd im Mittelalter *Öl*

ЧЕРЕШНЬОВСЬКИЙ МИХАЙЛО, Болехів

294. Мати з дитиною *різьба в дереві*

ШАТКІВСЬКИЙ ОЛЕКСА, Крем'янець

295. Краєвид *офорт*
296. Село „
297. Селянин „

ШУХЕВИЧ ІРИНА, Львів

298. Портрет різьбярки Наталії Мілян *олія*
299. Дзвіниця костела Норбертанок у Кракові „
300. Сніговія „

ЩЕРБАК МИКОЛА, Холм

301. Поліська Мадонна *олія*
302. Дзвіниця в Холмі „

ЯБЛОНСЬКИЙ АНАТОЛЬ, Львів

303. Княжі лови *олія*

ЗМІСТ

Стор.

Вступне слово 3
Українське мистецтво *(стаття Св. Гординського)* . . . 5
Учасники виставки 21
Каталог виставки 45
Репродукції 71

ILLUSTRATIONEN
РЕПРОДУКЦІЇ

М. Азовський
Портрет

M. Asowsjkyj
Bildnis

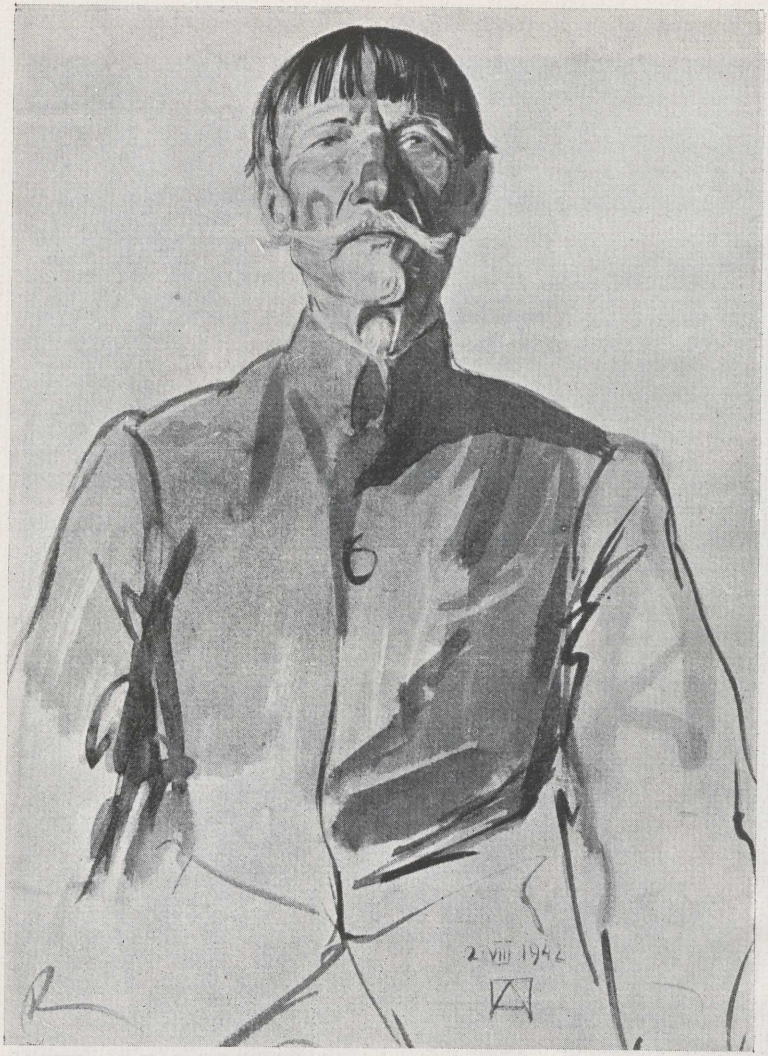

П. Андрусів
Батько мистця

P. Andrussiw
Der Vater des Künstlers

М. Бутович
Еней, Дідона і музики

M. Butowytsch
Eneas, Dido u. Musiker

Ровно на подвиг Руси

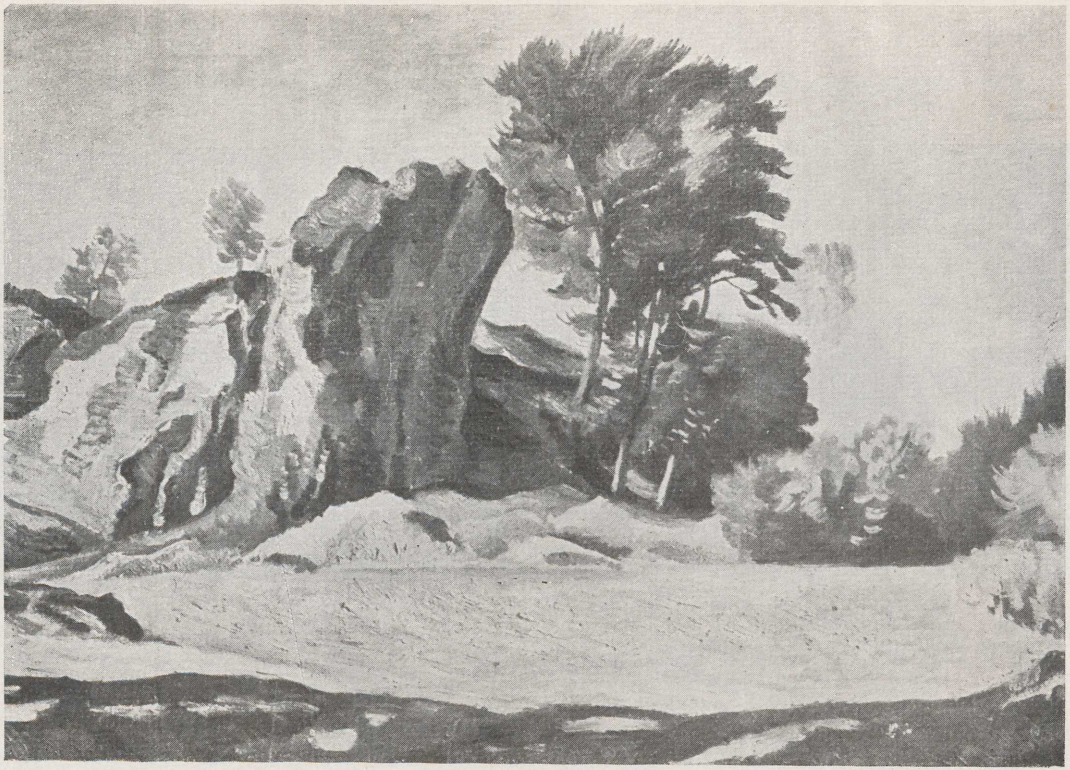

С. Гординський
Чортівська скеля

S. Hordynsjkyj
Teufelsfels b. Lemberg

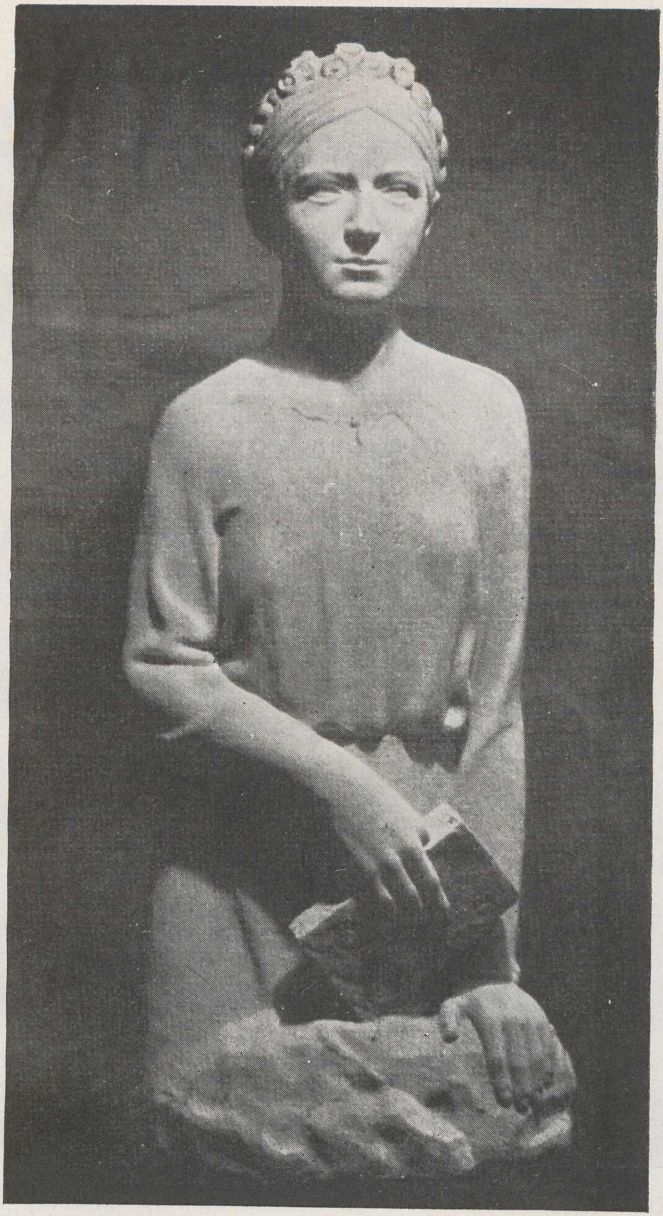

Є. Дзиндра
Леся Українка

J. Dsyndra
Dichterin Lessia Ukrajinka

М. Дмитренко
Дівчата з Заліщик

M. Dmytrenko
Zwei Mädchen aus Salischtschyky

В. Дядинюк
Леґінь з Криворівні

W. Diadyniuk
Bursche aus Kryworiwnia

Portrait Lily

І. Іванець
В полі

І. Iwanetzj
Auf dem Felde

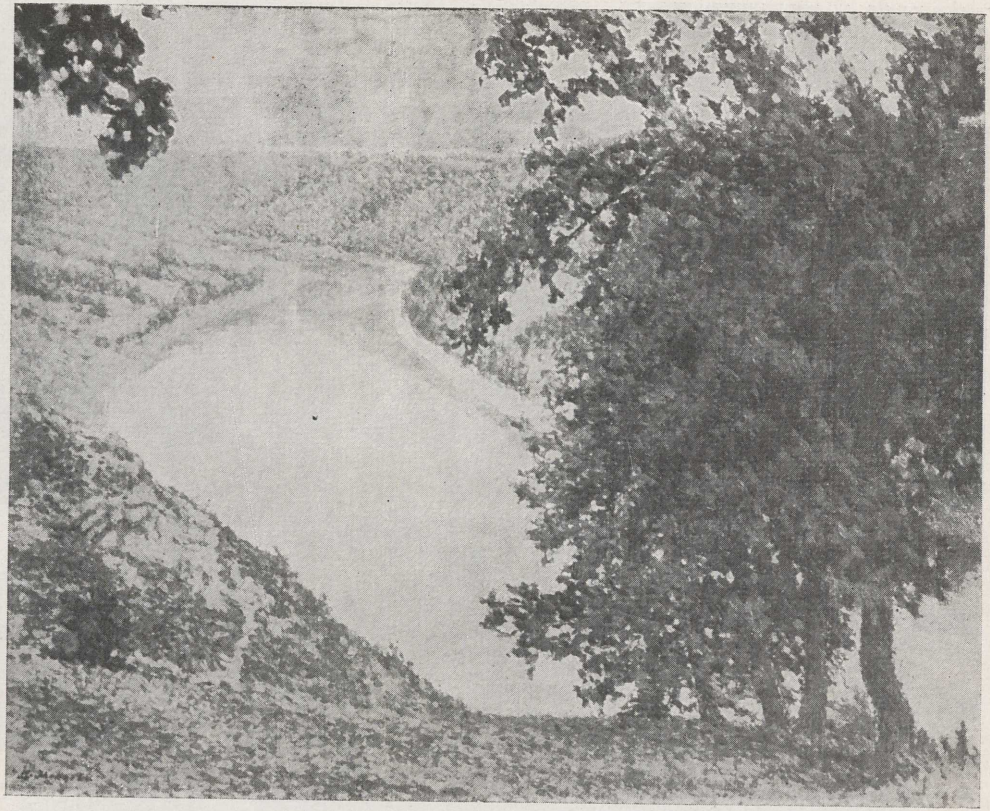

Д. Іванцев
Дністер у Делеві

D. Iwantzew
Dnisterfluss in Delewa

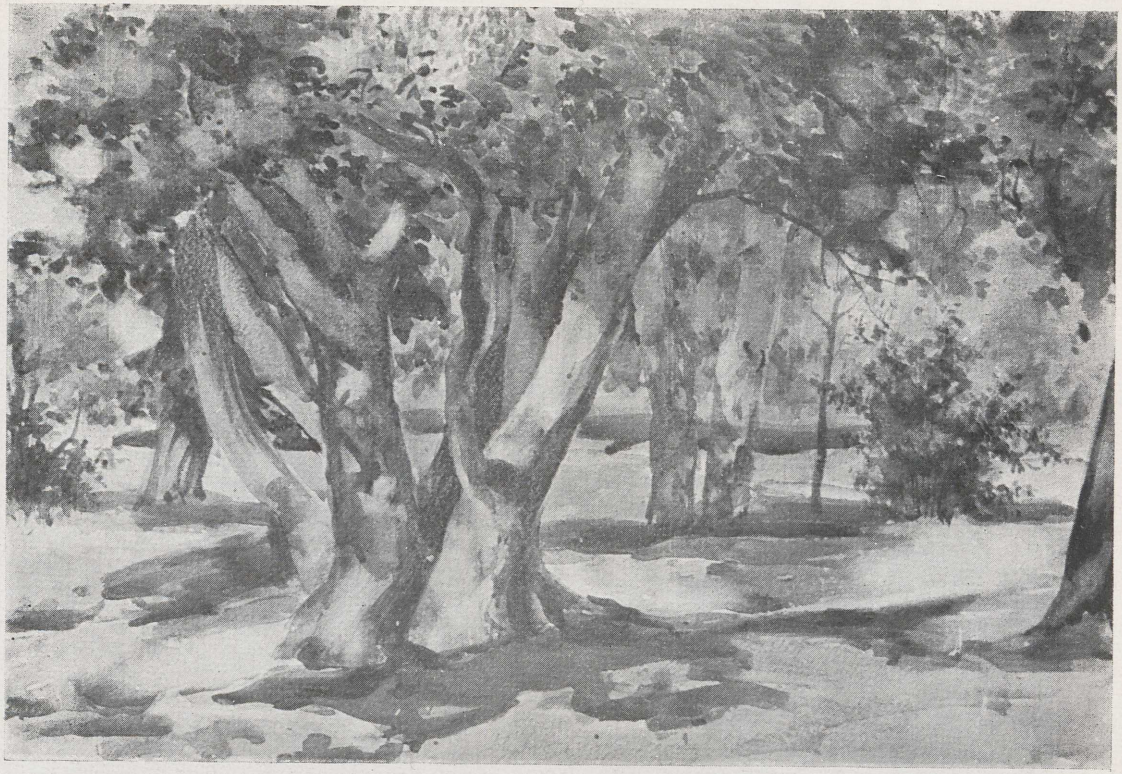

О. Касараб
В саду

O. Kassarab
Im Obstgarten

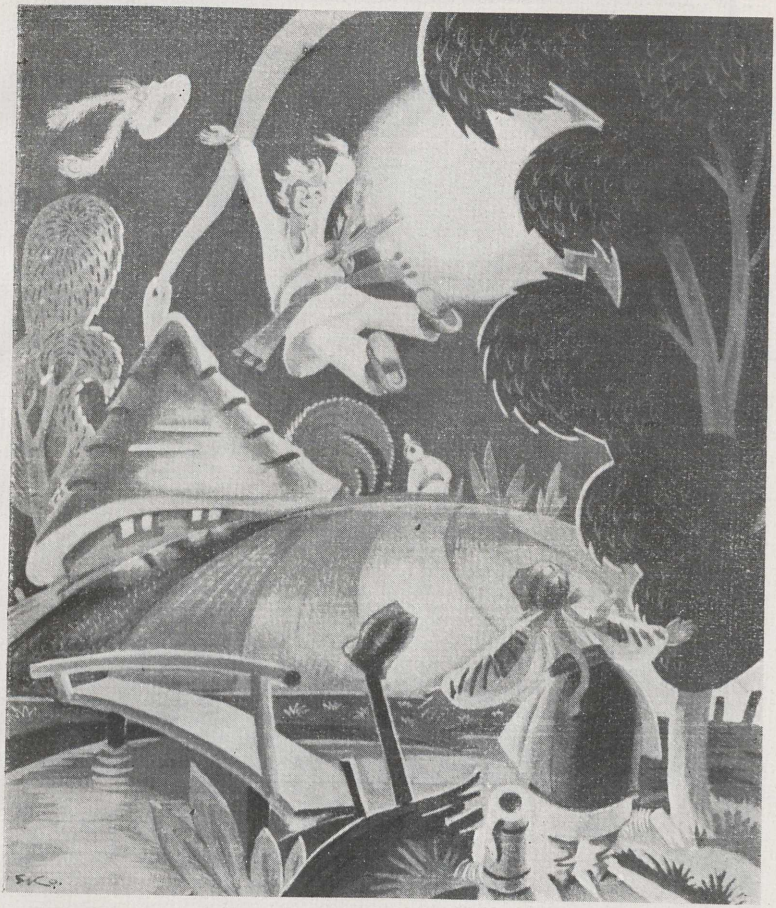

Е. Козак
Коломийки

Е. Kosak
Ein Volkslied

Ю. Кульчицький
Лучники

J. Kuljtschytzjkyj
Bogenschützen

О. Курилас
З Гуцульщини

O. Kurylas
In der Huzulei

С. Литвиненко
„За неї Господа молім"...

S. Lytwynenko
Im Gebet

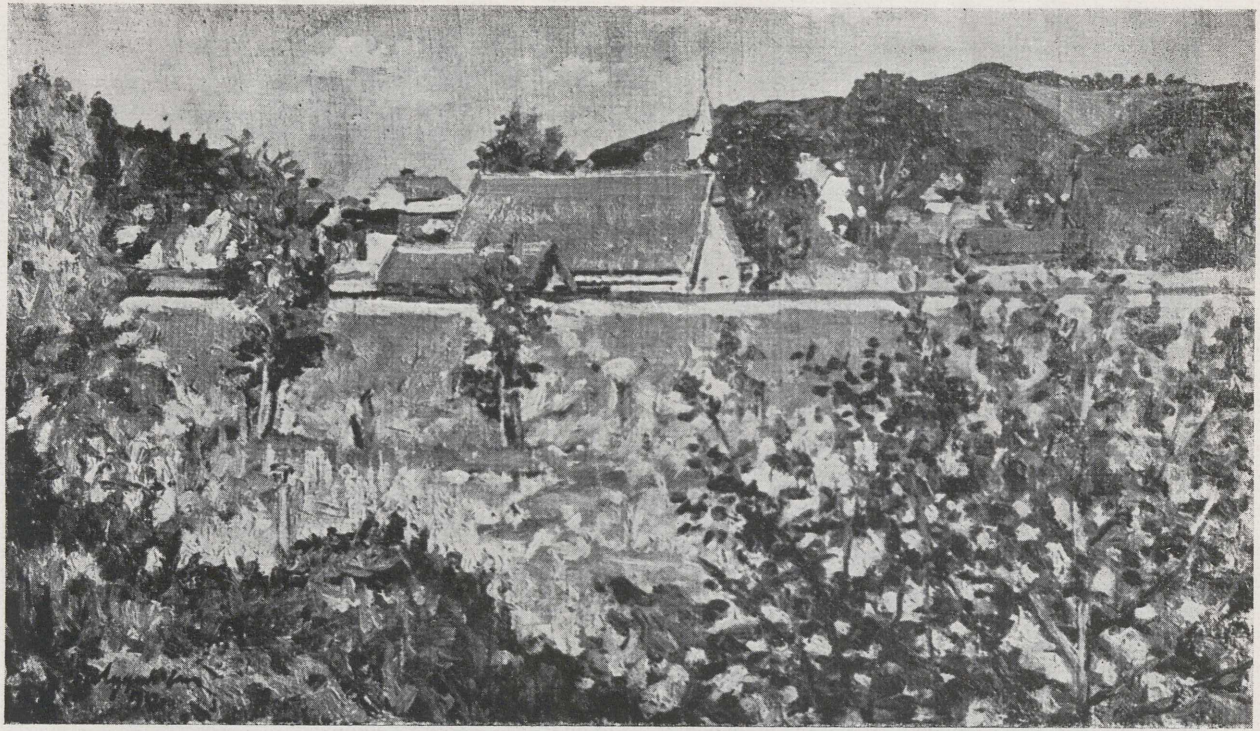

С. Луцик
Мотив з Делятина

S. Lutzyk
Landschaft aus Deliatyn

Г. Мазепа
Ілюстрація

Н. Мазера
Illustration

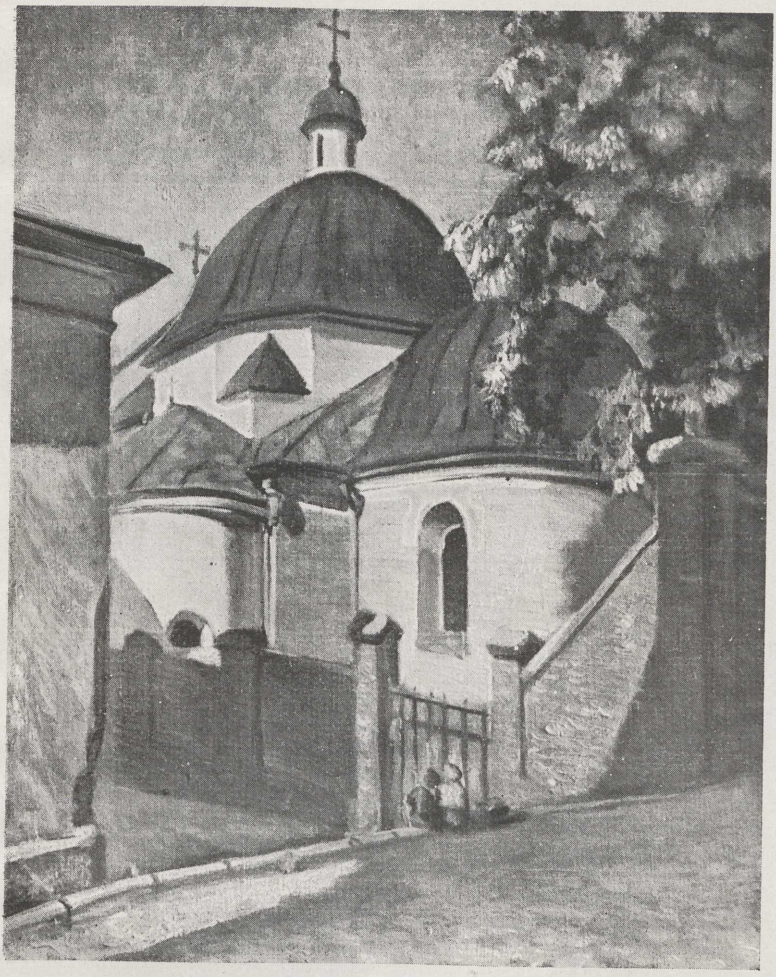

А. Малюца
Церква св. Миколи у Львові

A. Maliutza
Die Nikolauskirche in Lemberg

А. Манастирський
В горах

A. Manastyrsjkyj
Im Gebirge

П. Мегик
Дівчина

P. Mehyk
Ein Mädchen

М. Мороз
Синя чічка

M. Moros
Die blaue Blume

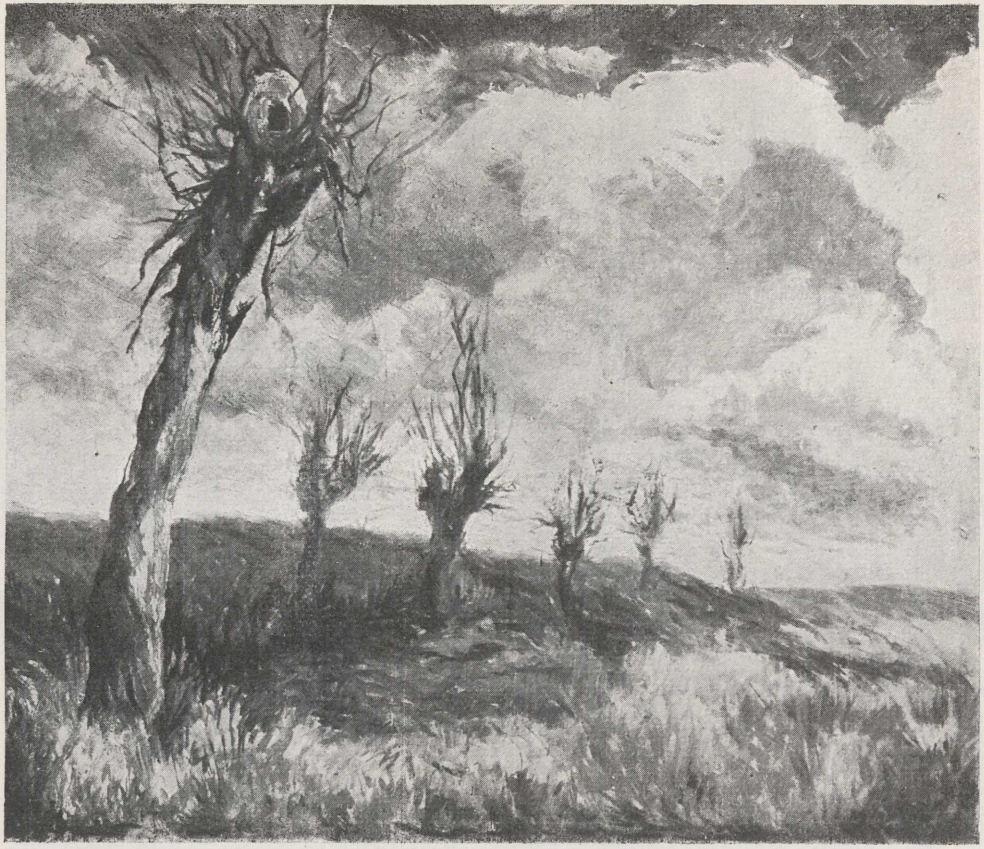

Я. Музика
Верби

J. Musyka
Weiden

Zelící kouř – čas o dřevoryt

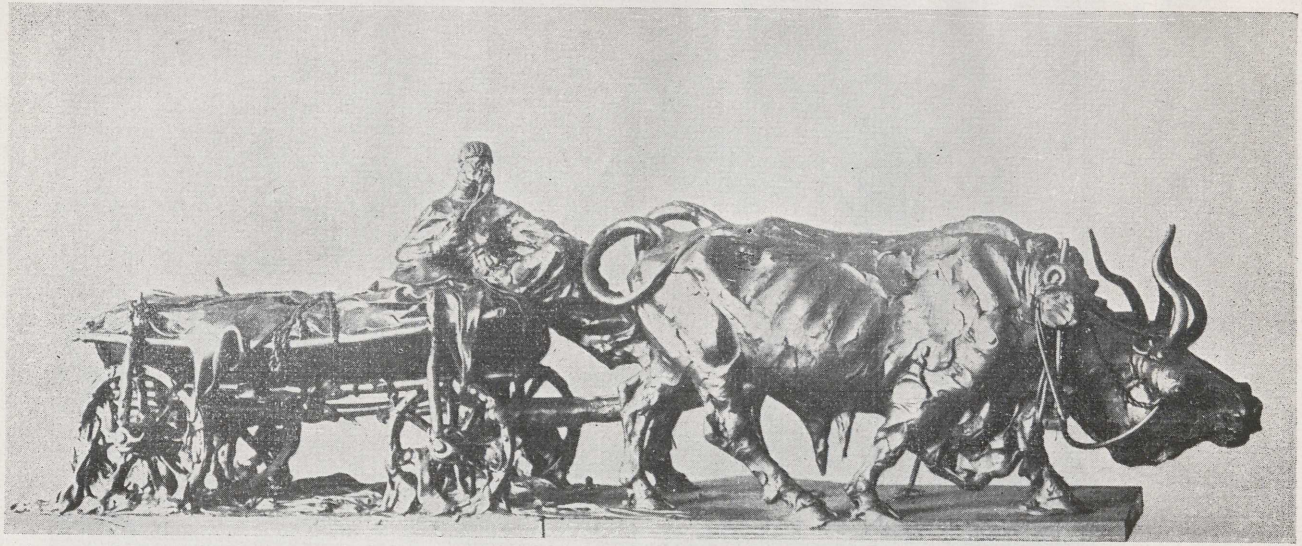

М. Мухин
Чумак

M. Muchyn
„Tschumak"

Mashika v Rozák 4

А. Наконечний
Благовіщення

A. Nakonetschnyj
Marias Verkündigung

М. Неділко
Осінь

M. Nedilko
Herbst

М. Новицька
Мати

M. Nowytzjka
Die Mutter

П. Обаль
Лемківські ниви

P. Obalj
Felder in Lemkenland

А. Павлось
Король Данило

A. Pawlosj
König Danylo

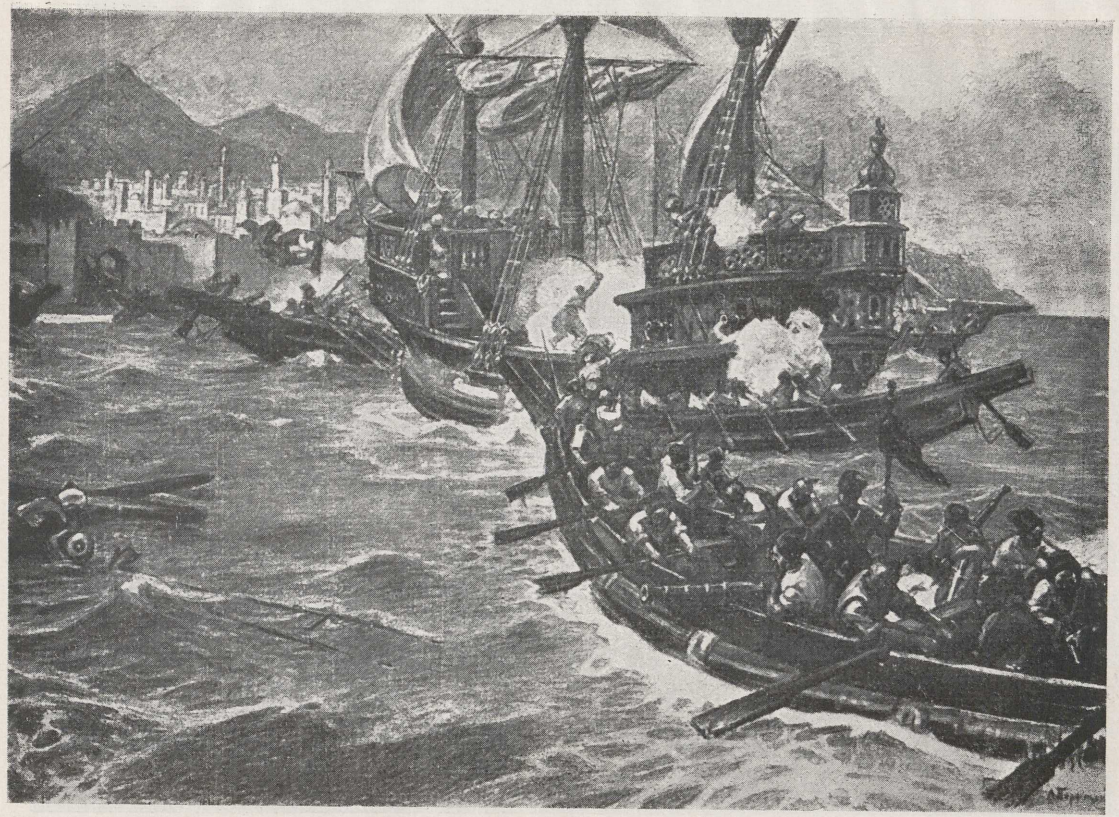

Л. Перфецький
Козаки під Трапезунтом

L. Perfetzjkyj
Die Kosaken bei Trapesunt

В. Форостецький
Церква Успення у Львові

W. Forostetzjkyj
Die Mariahimmelfahrtkirche

Н. Хасевич
„Спіть, хлопці, спіть"...

N. Chassewytsch
Auf dem Friedhof

М. Черешньовський
Мати з дитиною

M. Tschereschniowsjkyj
Mutter mit dem Kinde

VELKÁ VÝSTAVA VASYLA KASIJANA, národního umělce SSSR, významného kulturního pracovníka a výtvarného pedagoga, je otevřena k jeho sedmdesátým narozeninám v Kyjevě. V podzimních měsících se pak ještě přestěhuje do Moskvy.

V obsáhlém souboru prací mají důležitou úlohu Kasijanovy počátky, zastoupené grafikou, z velké části zapůjčenou z pražských veřejných i soukromých sbírek. Byla to totiž pražská Akademie výtvarných umění, která Kasijanovi v grafické speciálce Maxe Švabinského poskytla v létech 1922 až 1928 první dokonalé školení, jež po návratu do SSSR uplatnil nejdříve v kyjevském uměleckém institutu, na jehož polygrafickou fakultu byl povolán vyučovat litografii a leptu. Listy z archivu Akademie a grafika věnovaná přátelům je — jak se během příprav výstavy ukázalo — sbírkou unikátní, protože při vpádu fašistů na půdu Sovětského svazu vzal celý Kasijanův archiv za své. Jeho raná tvorba je pro nás ovšem zajímavá nejen z tohoto hlediska: tvoří totiž součást jedné z významných tendencí našeho umění dvacátých let — sociální grafiky, kterou obohatila o nejeden osobní příznak.

Přes dlouhá léta, která jej dělí od pražského pobytu, Kasijan stále sleduje náš výtvarný život a má také velkou zásluhu o propagaci českého umění zejména v sovětské Ukrajině. -St-

„Rudé Právo"
červenec 1966

1014305999